

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Тарас Бульба на Буковині

Буковина і Чернівці вже не раз ставали знімальним майданчиком. Тут знімали і знамениту «Гадюку», і «Тіні забутих предків», і «Захара Беркута», і стрічку «Небезпечно для життя» з Кураловим, і «Лицаря Айвенго» з шедеврального саундтреком Висоцького. Всього й не пригадаєш.

Цього року в колишньому єврейському гетто та в'язниці, якій понад 100 років, американці зніматимуть фільм про голокост. А цим часом у фортеці давнього Хотина та в селі Рашків Хотинського району відомий режисер Володимир Бортко з українським корінням знімає Гоголівського «Тараса Бульбу». Звати-меться стрічка «Запорозька Січ».

(Закінчення на 13-й стор.).

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

■ УРОЖАЙ-2007

Де зерно правди?

«Істерію навколо підвищення цін на хліб піднімають представники Блоку Юлії Тимошенко, які володіють борошномельними і хлібопекарськими виробництвами». Саме такого висновку дійшов Перший віце-прем'єр-міністр, міністр фінансів України Микола Азаров. Він також підтвердив слова Прем'єр-міністра Віктора Януковича, що на сьогодні немає жодних підстав для підвищення ціни на зерно, борошно і хліб, і в країні вистачає запасів минулого і позаминулого років для того, щоб не було дефіциту фуражного і продовольчого зерна.

(Закінчення на 7-й стор.).

■ ФОТОФАКТ

Лікарню села Великих Сорочинців Миргородського району Полтавщини вважають зразковою. Напередодні Дня медичного працівника її головлікаря Анастасія Короговню удостоєно почесного звання «Заслужений лікар України».

На знімку: палатна медсестра Наталя Погірко. (Закінчення теми на 6-й стор.). Фото Вадима ЛІСНОГО (Укрінформ).

18 червня —

День дільничного інспектора міліції

Колишній зенітник і інженер охороняє порядок

Нині в Донецьку несуть службу 266 офіцерів і помічників дільничних. Їхнє завдання — запобігання, виявлення і розкриття злочинів, профілактика правопорушень, боротьба зі стихійною торгівлею. Крім того, треба встигнути провести профілактичну роботу з тими, хто звільнився з місць позбавлення волі, наркоманами, алкоголіками, сімейними дебоширами. Сергій Шеховцов працює в Куйбишевському районному відділі міліції. Закінчивши Дзержинський гірський технікум за фахом «машинобудування» і відслуживши в армії, хлопець незабаром надів мілицейські погони. Потім закінчив з червоним дипломом Донецький юридичний інститут. Тепер Сергій Шеховцов охороняє правопорядок на території селища Північне. Напевно, він один з тих, про кого кажуть: «Молодість і досвід ідуть поруч».

■ УВАГА!

Голова Вінницької облради Григорій Заболотний — на «прямій лінії» з читачами «Голосу України»

У вівторок, 19 червня ц. р., з 11-ї до 12-ї години читачі нашої газети зможуть поспілкуватися у телефонному режимі з головою Вінницької облради, кандидатом сільськогосподарських наук, професором Григорієм Михайловичем Заболотним. Запитання, які хвилюють читачів, можна передавати за телефоном у Вінниці: (80432) 61-44-41.

■ БОЇ НЕМІСЦЕВОГО ЗНАЧЕННЯ

Конфлікт — не в посаді, а в Хортицькій землі

Так вважає директор Національного заповідника «Хортиця» Костянтин Сушко. Про це він заявив на прес-конференції. Найактивнішою силою у «війні» є обласна та міська влада, каже він, тому столицю й засипали доносами, звинувачуючи його в аморальності та зловживаннях. Втім, три комісії КРУ в роботі ди-

ректора не виявили жодних фінансових зловживань, а щодо моральності, то хто ж із запоріжців не знає про його конфліктний характер! А загалом Запоріжжя розділилося на два табори: один гаряче підтримує К. Сушка, інший вимагає відставки.

(Закінчення на 4-й стор.).

■ НОВИНИ

Європейське членство справа далекого майбутнього

Приблизно така була відповідь про перспективу України стати членом Європейського союзу комісара ЄС з питань зовнішніх відносин і європолітики сусідства Беніті Ферреро-Вальднер. «Це питання може обговорюватися, але в майбутньому», — сказала комісар. Вона зазначила, що розуміє певне розчарування українців, коли вони чуять, що ЄС на сьогодні не передбачає майбутнього членства, і висловила переконання, що багато чого має бути зроблено також в Україні. «Користуйтеся тим часом, що ви маєте. Якщо ви хочете більшого, ви його одержите», — наголосила комісар ЄС.

Тим часом із учорашнього дня ЄС запровадив обмеження на ввезення готівки. Відтепер, якщо сума перевищує 10 тисяч євро, вона підлягає декларуванню. Як пояснили в Брюсселі, мета цього обмеження полягає у введенні загальноєвропейського контролю за просуванням готівки. Обмеження також доповнює директиву ЄС про боротьбу з відмиванням грошей, повідомляє УНІАН.

Протести не за горами, якщо влада не почне діяти

Про нові вимушені «поляни протесту» з вимогами виділити землю для репатріантів на Південнобережжі попередила Верховну Раду Криму громадська організація «Койдешлер» (Односелець). Ще в травні 2004 року Мінагрополітики України затвердило список земельних масивів, що підлягають передачі місцевим владам півострова для подальшого надання їх депортованим. Однак досі керівництво радгоспу «Лівадія» і голова Лівадійського селищної ради нічого не роблять для цього, наголошується в листі, повідомляє наш кримський кореспондент Віктор ХОМЕНКО.

Інтелектуальну власність охороняють і в провінції

Сім картонних ящиків та 18 мішків з аудіо- та відеокасетами і DVD-дисками знищено в Бердичеві. Контрафактну продукцію вилучили в одного з підприємців співробітники СБУ та департаменту інтелектуальної власності Міносвіти та науки. Приватного підприємця оштрафовано на 850 гривень, повідомляє наш кореспондент Олексій КАВУН.

КОРОТКО

■ На Дніпропетровщині повернулися попередні ціни на соціальні сорти хліба (Укрінформ).

■ Віктору Ющенку представили проект меморіального комплексу жертв голодомору (Укрінформ).

■ На Сумщині розроблено довгострокову програму соціально-економічного розвитку сільських територій області (Укрінформ).

■ Німецька компанія Carl Zeiss запровадила в Україні іменні стипендії для кращих студентів (Укрінформ).

НАСТУПНОГО ТИЖНЯ

■ Заступник глави парламенту Микола Томенко, як голова оргкомітету Всеукраїнської акції «Сім чудес України», презентуватиме офіційний сайт акції та 100 номінантів на звання чудес України, поданих обласними оргкомітетами та експертами.

■ У Баку відбудеться другий саміт Організації за демократію та економічний розвиток — ГУАМ

■ У національній філармонії відбудеться концертне виконання опери-ораторії Ігоря Стравінського «Цар Едип».

■ ПЕРЕДПЛАТА

Триває передплата на 2007 рік

Шановні читачі,
ви маєте можливість
передплатити
«ГОЛОС УКРАЇНИ»
на наступний рік,
щоб уже з 1 січня
одержувати свою
газету українською
та російською мовами.

Передплатна вартість п'ятиразового виходу на тиждень (крім неділі та понеділка) за індексами 40224 — українською та 40223 — російською мовами для індивідуальних передплатників становить — 5,00 гривні на місяць.

Передплатна вартість триразового виходу на тиждень — у вівторок, четвер і п'ятницю — за індексами 08775 — українською та 08337 — російською мовами для індивідуальних передплатників становить 3,00 гривні на місяць.

Для підприємств, установ та організацій передплатна вартість за індексами 60955 — українською та 60997 — російською мовами становить 15,00 гривень на місяць.

До зазначених сум уже увійшли вартість оформлення передплати і доставка газети.

Надсилайте до редакції копії квитанцій на піврічну або річну передплату п'ятиразового виходу — і ви станете учасником розіграшу подарунків.

«Голос України»
чекає своїх читачів і прихильників.

Уряд і законодавці зацікавилися проблемами молодих науковців

Учора Голова Верховної Ради Олександр Мороз та міністр освіти і науки Станіслав Ніколаєнко провели зустріч з молодими вченими.

Тема розмови «Підтримка молодих вчених, розвиток науки в університетах — шлях України до суспільства знань». У приміщенні Національного університету імені Тараса Шевченка зібралось близько 150 осіб, щоб обговорити гострі проблеми, які хвилюють молодих науковців. Як зазначив на початку зустрічі Станіслав Ніколаєнко, нині від парламенту очікують, що найближчим часом буде розглянуто державну цільову програму «Наука в університетах». Це дасть можливість уже в наступному році розпочати її фінансування.

Надія СМІАН.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

■ У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Збільшиться штраф за порушення вимог земельного законодавства

Комітет з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності рекомендує Верховній Раді прийняти в першому читанні зміни до деяких законодавчих актів щодо посилення відповідальності за порушення вимог земельного законодавства. Урядовим проектом, зокрема, передбачається визначити на законодавчому рівні терміни «використання земельної ділянки без правостановлюючого документа», «межу земельної ділянки», «межовий знак» та уточнити термін «самовільне зайняття земельних ділянок».

Також запропоновано доповнити Кодекс адміністративних правопорушень новими статтями і збільшити штрафи за: використання земельної ділянки без правостановлюючого документа, зняття та перенесення ґрунтового покриву земельних ділянок без спеціального дозволу, не проведення рекультиватії порушених земель. Це пояснюється тим, що з 1996 року грошову оцінку земель збільшено майже у два з половиною рази, а розмір неоподаткованого мінімуму доходів громадян, який застосовується при визначенні розміру штрафу, не проіндексовано.

■ підсумки тижня

У парламенті немає конституційної більшості, але він продовжує працювати

З парламентської трибуни Головою Верховної Ради Олександром Морозом та його першим заступником Адамом Мартинюком оголошено понад 150 заяв народних депутатів про їхній вихід із фракцій, а відтак — добровільне складання депутатських повноважень. Отже, у парламенті залишилося менш як 300 депутатів. Проте крапку ще не поставлено. Верховна Рада продовжує працювати, приймати закони та постанови, очікуючи рішення ЦВК про можливість заміщення депутатів, котрі добровільно склали мандати, наступними після тих, хто вибув, кандидатами у депутати з виборчих списків блоків «Наша Україна» та БЮТ.

Тож центр політичного тяжіння перемістився до ЦВК. Але там ситуація ще напруженіша. Цього тижня Центрвиборчком так і не зміг зібратися на жодне засідання, яке чотири рази ініціювали члени ЦВК від коаліції. Вони навіть ініціювали відкрите звернення до Голови ЦВК Володимира Шаповала з

вимогою «припинити нехтування законів України і повернути роботу ЦВК у конструктивне русло». Лунали й чергові звинувачення на адресу правоохоронних органів — начебто всюдисущі око СБУ стежить за всіма нещодавно призначеними членами ЦВК, що було спростовано. З боку коаліціантів знову лунають розмови про можливе реформатування персонального складу ЦВК через фактично параліч його роботи. Черговий глухий кут? Навіть Президент України на плановій шоквартальній прес-конференції визнав, що політичний принцип формування ЦВК не виправдав себе, тож варто на законодавчому рівні «деполітизувати» Центрвиборчком. Але Віктор Ющенко говорив про вже післявиборче майбутнє, а не гаряче сьогодні.

Глава парламенту Олександр Мороз заклав ЦВК зареєструвати народними депутатами кандидатів від блоків «Наша Україна» та БЮТ замість тих, котрі вибули. За

Народні депутати прийняли Державну програму приватизації

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 15 червня

Ранок у сесійному залі розпочався з оцінок нинішньої політичної ситуації. З боку депутатів від коаліційної більшості пролунала різка критика на адресу опозиції та Президента країни, котрі, на загальну думку, вже розпочали передвиборну кампанію. Член Партії регіонів Михайло Чечетов засудив бездіяльність керівництва Центральної виборчої комісії і запропонували заслухати керівника СБУ з тим, щоб з'ясувати, чи справді за членами ЦВК ведеться таємне спостереження. З політичними заявами виступили Олександр Баранівський, Василь Волга (СПУ), Сергій Рижук, Ярослав Сухий (фракція Партії регіонів), Валерій Матвєєв, Петро Цибенко (фракція КПУ) та інші. Голова Верховної Ради Олександр Мороз констатував, що складання депутатських повноважень опозиційними депутатами відбувається під тиском, а небажання частини членів ЦВК виконувати свої обов'язки наводить на думку про штучне підігрування певній політичній силі.

Далі народні депутати ухвалили в першому читанні законопроект, яким внесли зміни до статті 2 Закону України «Про регулювання товарообмінних (бартерних) операцій». Зокрема, конкретизовано певні підстави для відмов у здійсненні таких операцій і відтепер вони регулюватимуться законом.

Потім оприлюднили заяви народних депутатів, які висловили бажання достроково припинити свої повноваження. Зачитав їх Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк. А по закінченні вніс пропозицію внести до порядку денного і затвердити постанову, якою заповнити деякі кадрові прогалини, що виникли внаслідок такого кроку опозиціонерів. Постанову прийняли більшістю голосів.

Віталій Шибко, Ярослав Мендусь, Сергій Матвієнко, Василь Богачук.

У першому читанні за основу прийнято зміни до деяких законодавчих актів України стосовно здійснення державного нагляду в галузі зв'язку. А також законопроект «Про товарну біржу». Заступник міністра економіки Валерій Мунтіян відповів на низку запитань. Зокрема, на запитання, чи не поліпшить роботу товарних бірж посилення державного впливу на них, він відповів ствердно.

Проект Державної програми приватизації на 2007—2009 роки доповіла глава ФДМУ Валентина Семенюк. Він упорядковує процедуру приватизації, роздержавлення активів. Об'єкти відтепер продаватимуть разом із землею за участі профспілок, громадських організацій. Управлінські рішення прийматиме головний орган виконавчої влади, а механізм приватизації визначатиме і погоджуватиме Фонд державного майна. Чому не було такої програми раніше, поцікавилися у Валентині Семенюк. Тому що не було політичної волі. Проте фракція комуністів

відмовилася підтримати цей законопроект, але рекомендації комітету з питань економічної політики переважили. І проект програми приватизації на 2007—2009 роки прийняли за основу у першому читанні. Приватизаційне законодавство потребує не лише вдосконалення, а й приведення у відповідність з нормами Цивільного та Господарського кодексів.

Законопроект про внесення змін і доповнень до Закону України «Про житлово-комунальні послуги» (про формування та за-твердження цін та тарифів) після врахування 44 пропозицій народних депутатів прийняли у другому читанні.

На початку ранкового засідання колеги привітали Дмитра СВЯТАША (на знімку) з днем народження.

Сергій БОРИСЕНКО.

Оголошено заяви 50 народних депутатів України про вихід їх зі складу депутатських фракцій

Головуючий на пленарному засіданні 15 червня 2007 року Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам Мартинюк відповідно до Регламенту Верховної Ради України оголосив заяви про вихід зі складу депутатської фракції «Блок Юлії Тимошенко» таких народних депутатів: Олександр Бурак, Степан Глусь, Богдан Губський, Ігор Жиденко, Руслан Зозуля, Олександр Кеменяш, Іван Кириленко, Євген Корнійчук, Наталія Королевська, Петро Кузьменко, Володимир Левцун, Олексій Логвиненко, Левко Лук'яненко, Сергій Міщенко, Григорій Омельченко, Сергій Осика, Валерій Писаренко, Андрій Портнов, Анатолій Семинова, Євген Сігал, Володимир Скубенко, Сергій Тербохін, Юрій Триндюк, Олександр Фельдман, Валерій Шаповал, Андрій Шевченко, Олександр Шепелев, а також зі складу фракції Блоку «Наша Україна»: Станіслав Аржевітін, Валерій Борисов, Наталія Богашева, Степан Давимука, Мустафа Джемільєв, Тарас Довгий, Станіслав Довгий, Ярослав Кендзьор, Юрій Ключковський, Олексій Козаченко, Віктор Король, Ігор Кріль, Василь Куйбіда, Віталій Курило, Микола Кульчинський, Андрій Лопушанський, Володимир Марушенко, Петро Порошенко, Володимир Стретович, Володимир Шкляр, Федір Шпиг.

А. Мартинюк зачитав заяви народних депутатів Олександра Турчинова та Романа Безсмертного, зазначивши, при цьому, що відповідно до вимог ч. 5 ст. 81 Конституції України і ст. 3 Закону «Про статус народного депутата України» до суду було направлено подання для позбавлення їх депутатських повноважень у зв'язку з встановленим фактом суміщення депутатського мандата з іншими видами діяльності.

Інформаційне управління Верховної Ради України.

його словами, від ЦВК надійшла відповідь, що наразі є більш як 300 претендентів на входження до Верховної Ради. «Обнулення» списку БЮТу нині оскаржено депутатами в Апеляційному суді, а виборчий список «Нашої України» взагалі не було «обнулено», бо під відповідним рішенням партійного з'їзду відсутній підпис з боку ПППУ, партії, котра входила до блоку «НУ». Справу щодо «обнулення» списку «Нашої України» також нині розглядає столичний апеляційний суд. На думку О. Мороза, доки справи перебувають на розгляді в судах, ЦВК повинна «діяти згідно з нормами чинного законодавства, тобто реєструвати наступних кандидатів депутатами».

Парламентарії-коаліціанти сміливо будують плани і на наступний пленарний тиждень, не збираючись «складати зброю» та йти у відпустки. Уже змінено частину керівництва парламентськими комітетами — замість депутатів із опозиції, котрі склали свої мандати, обрано

тих, хто має намір продовжувати працювати в нинішньому складі Верховної Ради. Адам Мартинюк пообіцяв завершити цю процедуру наступного вівторка. А депутат-соціаліст Олександр Баранівський запропонував найближчим часом у сесійній залі привести до присяги кандидатів у народні депутати за списками БЮТ і «Нашої України» замість тих депутатів, які склали свої мандати, оминаючи реєстрацію Центрвиборчкомом.

Ще одним із кульмінаційних моментів тижня було півторогодинне спілкування глави держави з журналістами. Окрім коментарів на адресу вищого законодавчого органу держави та його керівництва, найяскравішими були дві тези Президента — його заклик до всіх політичних партій іше до виборів відмовитися від депутатського імунітету й публічно зафіксувати таке рішення у передвиборчих програмах, а також про одного з «кращих миротворців» під час бурхливого переговорного процесу задля вихо-

ду з кризи. Ним, зі слів Віктора Ющенка, є не хто інший, як... Ренат Ахметов. А це вже свідчить про істотні суперечності всередині Партії регіонів, які дедалі помітніше виходять із політичних «куліс» на сцену (до речі, представники так званої групи Ахметова нині майже не з'являються у сесійній залі). Лідер Партії регіонів Віктор Янукович спростовує будь-які розмови про розбрат у своїх партійних лавах. «Існують чи не існують розбіжності — все це стає очевидним, коли проходять з'їзди, — стверджує прем'єр. — Поки що на жодному із з'їздів таких розбіжностей не було. У нас із ним завжди іде дискусія з різних питань, але в ній перемагає глибокий сенс і раціоналізм».

Натомість президентську заяву про відмову депутатами парламенту наступного скликання від недоторканності В. Янукович сприйняв, як м'яч коло своїх воріт, що треба негайно відбити, і назвав суто популістською. Політичний футбол триває.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Микола Томенко: «Необхідно розробити план дій влади на 2007—2012 роки, або своєрідну «п'ятирічку успіху для України»

Для того щоб послабити загальну недовіру суспільства до політиків, яка виникла внаслідок політичної кризи в Україні, та не допустити перетворення майбутньої виборчої кампанії у виключно кампанію протистояння і конфлікту політичних сил, сьогодні потрібно передвиборну дискусію перевести у площину визначення шляху, яким рухатиметься Україна після виборів.

Необхідно розробити план дій влади на 2007—2012 роки, або своєрідну «п'ятирічку успіху для України». Цей документ, зокрема, має передбачати план законодавчої роботи майбутнього складу парламенту на найближчі п'ять років, програму діяльності уряду, програму регіонального розвитку України та низку держав-

них програм, які пов'язані з п'ятирічним терміном. Наприклад, з проведенням в Україні чемпіонату з футболу Євро—2012 пов'язані програми будівництва автошляхів, відповідної розбудови інфраструктури міст, які прийматимуть у себе чемпіонат, розробки туристичних маршрутів тощо. В Україні мусить бу-

ти визначена та обов'язково погоджена суспільством чітка система планування ключових державних завдань, цілей, стратегій і програм, реалізація якої щорічно перевірятиметься та

контролюватиметься громадянами. Такий план дій для влади повинен виходити насамперед з інтересів суспільства і не залежати від зміни влади. Дивує, що в Україні стає модно визначати стратегічні проекти для нашої держави без участі українців, без власне суспільства. За часів уряду Юрія Єханурова було модно, щоб стратегію розвитку України розробляли іноземні консультанти за фінансування українських олігархів. А нещодавно один із лідерів Партії регіонів Борис Колесніков поінформував, що тепер зарубіжні експерти розробляють для Ук-

раїни «план Маршалла». Переконали, що стратегічне планування діяльності України мусить визначатися передовсім українськими фахівцями та експертами і погоджуватися українським суспільством. Саме таку логіку дій розробляє команда БЮТ, яка проводить спеціальні форуми, обговорюючи конкретний перелік програм та механізмів діяльності влади на найближчі п'ять років. А голосування під час виборів буде своєрідним чинником легітимациі такого плану дій, або розробленої нами «п'ятирічки успіху для України».

Від перебудови до протистояння

Відбулася презентація книжки Голови Рахункової палати України Валентина Симоненка «Пятилетки независимости. Экономические эссе».

Видання вже отримало позитивні відгуки в широких колах громадськості, у засобах масової інформації. «Голос України» свого часу також повідомляв про вихід у світ цієї фундаментальної праці.

У передмові до книги президент Національної академії наук України Борис Патон відзначив, що вона «безумовно, є потрібною і корисною. «Продіагностовані» автором хвороби будуть стимулювати владні структури не заганяти їх всередину, а активно лікувати, запобігати спричиненому ними протистоянню в суспільстві і не допускати небажаних форм його виявлення».

Валентин СИМОНЕНКО виокремив кілька пріоритетних напрямів.

Розбудова держави.

Це — вдосконалення системи і якості влади в Україні, яка за п'ятнадцять років незалежності «випробувала» більшість форм, наявних у світі.

Основна проблема: влада в Україні — це високорентабельний бізнес. Має діяти просте правило: влада — це передусім відповідальність, рівність перед законом. «Не зробимо цього — з економічних і соціальних колін країну не піднімемо», — наголошує В. Симоненко.

Наступне питання, яке порушено в книжці: **реформування української економіки**. Кожний новий уряд, а їх за 15 років було дванадцять, відзначає автор, приходячи до влади зі своєю програмою діяльності і починає, як правило, з чистого аркуша. Причини такого становища він вбачає у відсутності довгострокової, стійкої «сеймової» програми економічного розвитку, які є в більшості країн.

Особливу увагу в своїй роботі Валентин Симоненко приділив **проблемам бюджетної політики**. Розглядаючи бюджет як компроміс між бажаннями і можливостями, він у своїх статтях і виступах намагався переконати, що за ключовим тут словом «можливості» повинно стояти прагнення примножувати їх на всіх рівнях, всіляко сприяти наповненню прибуткової частини бюджету.

Удосконалення регіональної політики, підкреслює автор, є одним із найважливіших і поки що, на жаль, не реалізованих резервів підвищення рівня і деконцентрації влади.

Одна з найбільш актуальних сучасних проблем, вважає автор, є **проблема кадрової політики**. Без її кардинального поліпшення нормальну функціонувати система управління державою просто не в змозі. «Кадрова кадриль», акцентує він, породжує замкнене коло колективної безвідповідальності, в якому і створюється сприятливе середовище для правопорушень і зловживань».

У післямові до своєї книжки В. Симоненко робить актуальний висновок про те, що «на рівні державної політики ми тривалий час не усвідомлювали гостроти проблеми переходу на інноваційну модель розвитку економіки. І тільки тепер, розпочавши четверту п'ятирічку незалежності, відчувається прогрес у практичних діях уряду, в розумінні глибинної суті розвитку економіки України, в розумінні того, що без такого переходу Україна не зможе надолужити багаторічне відставання від держав-глобалізаторів, створити сучасну економіку нового типу, подолати бідність і забезпечити європейську якість життя своїм громадянам».

Добра справа від доброго серця

Такий девіз сповідує в житті народний депутат четвертого скликання, Герой України, голова наглядової ради ВАТ «Вугільна компанія «Шахта Красноармійська-Західна № 1» Леонід Байсаров, якому днями виповнюється 60 років

Усі добре пам'ятають, які складні були дев'яності роки минулого століття для вугільної галузі країни. Різке коливання цін, бартер, закриття так званих неперспективних шахт. Страйки, походи гірників на Київ, стукіт шахтарських касок по асфальту біля владних будинків.

Щоправда, були й винятки. Шахти, де не лише справно платили зароблене, а й модернізували виробництво. Одна з них — «Красноармійська-Західна № 1» (на знімку). Дехто може заперечити: вона була здана в експлуатацію лише у 1990 році, а тому й не мала тих проблем, з якими зіткнулися інші підприємства вугільної галузі. Так, це — правда. Але не вся. Бо якби нею керував не Леонід Байсаров, а хтось інший, то невідомо, як склалася б доля шахти, доля гірників.

Шукати, боротися, знаходити, не здаватися

У 1990-му Леонід Байсаров очолив передпускову дирекцію шахти, а наступного року став її директором. За плечима — значний досвід роботи на різних посадах в об'єднаннях «Шахтарськантрацит» та «Красноармійськвугілля». Починав з гірничого майстра. Добре знав умови роботи шахтарів. Тим паче що й рідні працювали гірниками. Батько Володимир Гурійович, фронтовик, трудився на шахтах Донбасу більш як півстоліття. Саме він дав перші уроки шахтарського гарту Леоніду. І той не вагався у виборі професії,

коли пішов навчатися у Дніпропетровський гірничий інститут.

Власні знання і досвід стали у пригоді в ті скрутні часи. Отож першого року шахта видала на-гора трохи більш як 700 тисяч тонн «чорного золота». А вже минулого — понад 6 мільйонів тонн. За рахунок чого вдалося добитися таких результатів?

Передусім була обрана правильна інвестиційна стратегія, розроблено високопродуктивні технології виїмки вугільних пластів з використанням сучасної вітчизняної та імпортої гірничої техніки. Не дивно, що саме застосування передових технологій дало змогу колективу шахти перекрити європейський рівень продуктивності праці. Міркуйте самі: в нашій країні над видобутком

мільйона тонн вугілля протягом року працюють майже 3600 гірників, в Європі — 1200. Шахта «Красноармійська-Західна № 1» перевершила цей рубіж. А тому їй по праву належить вітчизняний рекорд з вуглевидобутку. За 16 років на-гора видано 53,8 мільйона тонн «чорного золота». Таких показників не мало жодне вітчизняне підприємство за стоп'ятдесятирічну історію розвитку українського вугледобування.

Практичні навички Леонід Байсаров утілює у наукові розробки, що лягли в основу кандидатської дисертації, яку він захистив у 2004 році. Значна

частина досліджень стала складовою Національної енергетичної стратегії. Того-таки року він був удостоєний високого звання Герой України.

Віра, надія, любов

Відомий французький філософ Анрі Амьєль писав: «Творити щастя і робити добро — ось наш закон, наш якір порятунку, наш маяк, зміст нашого життя. Нехай перестануть існувати всі релігії, лишень залишалася б ця: в нас буде ідеал і буде варто жити». Ця сентенція пригадується одразу, коли знайомишся з роботою благодійного фонду «Надія».

Леонід Байсаров за підтримки акціонерів Вугільної компанії заснував його у 1998 році. У той час, як держава фактично усунулася від виконання своїх обов'язків. Це був рік, коли заборгованість з виплати зарплат і пенсій сягнула своєї вершини. Коли люди похилого віку і діти, батьки яких місцями не отримували заробленого, фактично втратили віру в життя. Саме їх узяв під свою опіку створений фонд. Щорічно «Надія» допомагає — вдумайтесь в цифру — 50 тисячам жителів області та інших регіонів країни. Згодом сфера доброчинності почала розширюватися. У вересні наступного року почав діяти дитячий юнацький центр «Надія». Він бере участь у державних і обласних програмах, спрямованих на підтримку підростаючого покоління, формування в нього духовно-культурних і моральних цінностей.

Щороку на літніх канікулах майже півтисячі юнаків і дівчат освоюють ази професії на шахті, де розпочинається їхній трудовий стаж. Окрім того, вугільна компанія, створена на базі шахти, оплачує навчання дітей гірників у профільних вузах і технікумах. А ще — хоче створити власну навчально-виховну базу.

Якось в одному інтерв'ю Леонід Байсаров сказав: «Для того щоб допомагати, треба спочатку дозріти. І не лише керівнику, а й колективу. Потрібно, звичайно, мати й обсяги виробництва, й прибуток».

Ліна КУЩ,
Володимир КОРОЛЮК.
Фото з архіву Л. БАЙСАРОВА.

Цього року кожний третій випускник зможе вступити до вузу на держзамовлення — *Станіслав Ніколаєнко (Укрінформ)*

■ У НОМЕР

Підприємництво фіктивне, строк справжній

Рівне. На три роки позбавлення волі за фіктивне підприємництво та конвертування коштів засуджено громадянина В. Він, як керівник фіктивного приватного підприємства «Грювал», уклав договір з одним із банків на відкриття поточного рахунку. На нього за кілька місяців за господарськими операціями, які фактично не здійснювалися, було перераховано 26,4 мільйона гривень — покупці безпідставно одержали право на отримання податкового кредиту. Мало того, ці кошти незаконно перераховано та знято готівкою з рахунків банку. Державі було завдано великої шкоди.

Олександра ЮРКОВА.

Таксист привіз міліції власноруч спійманого грабіжника

Чернігів. Двоє сільських молодиків, які розважалися до пізньої ночі у кафе обласного центру, вирішили добратися додому на викраденому таксі. Приставивши за містом до голови водія «пістолета» (а то була пачка цигарок), п'яні зловмисники наказали йому зупинити машину і забиратися геть. Таксист виконав їхню вимогу, але вискочив з авто з ключами та газовим пістолетом. Автоматично дверця зачинилися, і молодики опинилися у пастці. Вони не змогли розбити міцне скло «Опеля», але видавили люк. Одному грабіжникові вдалося втекти, а другого таксист приборкав з допомогою газового пістолета і доставив правоохоронцям. Проти обох крадіїв порушено кримінальну справу.

Сергій ПАВЛЕНКО.

■ ФОТОФАКТ

У Чернігові представники Міжнародного благодійного фонду «Україна 3000» подарували бібліотекам 850 примірників книги «Гетьмани України», обласній дитячій лікарні — медичне обладнання, а також зустрілися зі студентами.

На знімку: голова наглядової ради фонду «Україна 3000» Катерина Ющенко оглядає виставку творчих робіт студентів Чернігівського держпедуніверситету ім. Т. Шевченка.

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

Екскурсія від депутатів

Херсонська область. У відомому заповіднику Асканія-Нова мали змогу побувати 30 херсонських дітей з родин, які перебувають у складних життєвих умовах. Це діти, котрі виховуються без батьків у сім'ях опікунів. Поїздки з незабутніми враженнями для них організували депутати Суворовської райради в місті Херсоні та її виконком. Малеча оглянула заповідний дендропарк, що є пам'яткою садової архітектури XIX століття, зоопарк, заповідні водойми та споруди маєтку Фальц-Фейнів — засновників Асканії-Нови.

Екскурсія стала можлива завдяки допомозі небайдужих до долі дітей людей, як, приміром, начальник Херсонського торгового порту Андрій Єгоров, голова профкому цього підприємства Валерій Тарнавський, голова фермерського господарства «Курінь» Микола Халупенко та інші.

Алла БРУСИЛОВА.

Століття святкує друкарня

Хмельницька область. Шепетівська друкарня відзначає столітній ювілей. Сьогодні це одне з небагатьох районних поліграфічних підприємств, котре зуміло не просто вижити, а й розпочати успішну співпрацю з новими замовниками. У його цехах друкується тринадцять міських та районних газет із Полонського, Старокостянтинівського, Славутського районів і навіть із обласного центру.

Ірина КОЗАК.

Розташування об'єктів протиракетної оборони в європейських країнах не має підривати довіру в Європі — *міністр оборони України Анатолій Гриценко (Укрінформ)*

Тестовий сертифікат можна зараховувати як оцінку за держіспит у школі та подавати на конкурс до вузу

«Я медаліст. Склав тести з української мови і математики на 11\11. Але все одно від мене директор школи вимагає везти в райвно хабар — сумку з коньяком, коробкою цукерок і т. д. (загалом десь на сто гривень). Я вирішив принципово не робити цього, нехай навіть це коштуватиме мені медалі. Адже тестування і робили для того, щоб уникнути корупції».

Це один з відгуків, які пишуть на сайті випускники шкіл та їхні батьки. Цього року 116 тисяч одинадзятикласників з усієї України писали тести з української і математики або історії (на вибір). У Харківській області проходив експеримент — бажаючи тестувалися ще й з хімії, фізики і біології. Уже всі учасники такої форми перевірки знань одержали сертифікати з оцінками. За словами директора Українського центру оцінювання якості освіти Ігоря Лікарчука, нікого не забули, не переплутали та ідентифікували. Адже кожен учень отримував спеціальний код замість прізвища, і це забезпечувало конфіденційність. Тепер, стверджує Ігор Лікарчук, отриману за тест оцінку можна зараховувати як держіспит

Мал.: Олександр КУСТОВСЬКИЙ.

з цього предмета в школі і виставляти на конкурс у вуз. Але тільки за бажанням самого учня.

Вузи зобов'язані приймати ці сертифікати. А якщо відмовляють, то треба звертатися до Міністерства освіти і науки телефоном «гарячої лінії» — (044) 486-13-16. Директор центру оцінювання попереджає: торішні результати тестів цього року недійсні.

— Наступного року ми пропонуємо для всіх випускників загальноосвітніх нав-

чальних закладів зробити обов'язковими два тести — українську мову і математику. А екзамени з цих предметів не проводити. 2009 року плануємо цілком узяти на себе державну підсумкову атестацію в школах і вступну кампанію у вузах, — пояснює Ігор Лікарчук.

Співрозмовник переконаний: наше суспільство від тестування не відмовиться. Адже така форма рятує систему освіти від корупції і дає змогу об'єктивно оціни-

ти знання — тести опрацьовує комп'ютер.

Щоправда, навколо тестування уже з'явився свій бізнес. Напередодні його проведення в столичних школах продавали відповіді на завдання від 200 до 400 грн. Але це були не ті тести. Їх зміст, стверджує Ігор Леонідович, був відомий лише трьом співробітникам центру оцінювання. Мовляв, навіть міністр освіти з ними не був ознайомлений.

Ольга ВАУЛІНА.

Рятувальники зберегли препарати крові, підключивши холодильники

Через аварію на трансформаторній підстанції без електрики залишився міський пункт переливання крові в Артемівську (Донецька обл.) Щоб зберегти охолоджені запаси плазми на суму близько 300 тисяч гривень, завідувачка пункту звернулася до служби порятунку. Вже через сім хвилин аварійно-рятувальний автомобіль 47-ї самостійної державної пожежної частини примчав до медичного закладу. Із допомогою переносної електростанції рятувальники півгодини забезпечували безперебійну подачу електрики до холодильних установок. Після усунення аварії і поновлення енергопостачання підрозділ МНС повернувся у розташування частини.

Ліна КУЩ.

Конфлікт — не в посаді, а в Хортицькій землі

(Початок на 1-й стор.).

За два роки Костянтин Сушко дуже багато зробив для розвитку Національного заповідника, сюди потяглися українські та зарубіжні туристи, і за відвідуваністю Хортиця нині посідає третє місце після Київської Софії та Лаври. Заодно він нажив і ворогів, тому, за його версією, й хочуть усіма способами відправити на пенсію. А два високі посадовці з облдержадміністрації та міськради, котрі недавно відвідали острів, озвучили те, про що не говорили вголос інші колеги: вони хочуть повернути в комунальну власність землю, котру недавно було передано заповіднику.

— В Україні безпрецедентний розпродаж землі, а тут її стільки гуляє! Сушко не поступається (а мені радять, пропонують і навіть погрожують!) жодним квадратним метром. Тож треба усунути непоступливого директора. Обіцяють також і кошти: на ремонт шляхів, на облаштування автостоянок, на спорудження монументів, але хочуть отримати взамін свій інтерес. Приміром, у вигляді ресторанчика, готелю, казино чи навіть аеродрому, — заявляє директор, — серед моїх «доброчинців» є автор і такого геніального проєкту. Тоді, каже Сушко, можновладці обіцяють спокій.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

■ ФОТОФАКТ

Луганські підприємці протестують проти ліквідації тимчасових лотків.

Фото Вадима ЛІСНОГО (Укрінформ).

Оздоровлення в клоаці

У Криму нині працює 477 дитячих оздоровчих таборів, де відпочиває понад 40 тисяч дітей, кількість яких щодня збільшується. Однак, як повідомили у республіканській СЕС, у тендері з визначення місць для літнього оздоровлення юні беруть участь навіть ті табори відпочинку, яким санітарні служби категорично заборонили працювати. В більшості з них немає каналізаційних систем, використовують там нашивидку вириті вигрібні ями, які легко можуть стати джерелом інфекцій і розсадником масових захворювань.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Широкомасштабна операція «наліво»

Її розробили посадові особи однієї з гірничо-збагачувальних фабрик і встигли заробити більш як 300 тис. грн. Але схемою зацікавилися правоохоронці. Було встановлено, що з лютого по жовтень 2006 року керівники фабрики привласнили 1124 тонн давальницького палива, що належало двом вуглевидобувним підприємствам. Махінатори штучно завищували процентну частку породи у вугіллі. Якщо, приміром, реальний вміст породи становив 30%, те в документах ставилася цифра 35 і більше. Це означало, що після переробки готова продукція «всихала». Вкрадене у такий спосіб вугілля вивозили і збували за готівку.

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

■ ФОТОФАКТ

У Маріуполі, що в Донецькій області, постануть перед судом двоє вандалів, котрі зруйнували кілька сотень пам'ятників на кладовищі.

Фото Вадима НОВОСЕЛОВА (Укрінформ).

Комунальники хочуть закладати в тарифи витрати на власну соціальну сферу

Міністерство з питань житлово-комунального господарства України та Центральний комітет профспілки працівників житлово-комунального господарства, місцевої промисловості, побутового обслуговування населення України підписали галузеву угоду, яка регулюватиме трудові та соціально-економічні питання в

цій сфері. Зокрема, вони домовилися сприяти погашенню заборгованості в заробітній платі працівникам ЖКГ, запобігати їх масовим звільненням, організовувати підготовку працівників та підвищення їх кваліфікації. «У процесі реформування галузі ми певною мірою забули про тих людей, які беруть участь у цьому рефор-

муванні», — зазначив голова ЦК профспілки Олексій Романюк. Тому завдання номер один — підняти престиж цієї професії, а також посилити соціальний захист працівників галузі. Для цього комунальники хочуть повернути собі право закладати в комунальні тарифи витрати на утримання власної соціальної сфери,

а також проведення культмасової роботи. Про це йдеться в підписаному сторонами плані спільних дій. Крім того, профспілки мають намір забезпечити громадський контроль за дотриманням трудового законодавства. Водночас обіцяють сприяти підвищенню якості комунальних послуг.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Посол США спустився під землю, щоб перевірити безпеку українських шахт

Уільям Тейлор відвідав шахту «Білозерська» державного підприємства «Добропіллявугілля», де ознайомився із реалізацією україно-американського проекту із дегазації гірничих виробок. Він залишився задоволений роботою, яку тут спільно виконують американці та українці, про що й сказав журналістам.

Україна посідає друге місце у світі за рівнем смертельного травматизму у вугільній галузі. Головною причиною є виділення та загоряння метану. Відділ міжнародних програм

Міністерства

праці США здійснює міжнародне співробітництво, спрямоване на надання цільової допомоги країнам, що розвиваються, і державам із перехідною економікою. Однією із таких програм є програма шахтної безпеки. Її реалізація в Ук-

раїні розпочалася 2000 року — після аварії на шахті імені Баракова в Луганській області. Тоді уряд США виділив мільйон доларів. Уже реалізовано три проекти на суму понад 10 млн. дол. Нинішній передбачає впровадження сучасних мето-

дів вентиляції і буріння підземних дегазаційних свердловин. Після використання на шахті «Білозерській» технологію та обладнання передадуть на інші українські копальні.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

У Саках відкриють пляж для інвалідів

Сьогодні — 55-річчя міста й 200-ліття наукового освоєння курортів Криму. Воно почалося з унікальних сакських грязей та ропи. На скіфському городищі Кара-Тобе нині вирує свято «Дихання віків», а біля моря міські санаторії організували театралізоване дійство: свято Нептуна, конкурс національної кухні, концерти, міжнародний марафон «Скіфський берег», участь у якому беруть спортсмени, любителі бігу й гонщики на колясках з багатьох країн. Відбудеться також урочиста хода працівників кращих підприємств, творчих колективів, спортсменів тощо. На них з букетами квітів й показовими виступами має «висипатися» десант парашутистів і дельтапланеристів. Фінальним акордом стануть гала-концерт і феєрверк.

Буде відкрито й пляж для людей з обме-

женими фізичними можливостями. Його облаштували пандусами для комфортного спуску до моря, майданчиками із спеціальним покриттям. «Даруючий надію курорт» — така назва регіональної програми Сакської міськради, згідно з якою поліпшується оздоровлення й лікування, створюються комфортніші умови, особливо для людей, що перенесли травми спини. До речі, останнім часом кількість таких в Україні зростає. Ось чому в Саках лікарі створили співдружність з кафедрами неврології і нейрохірургії Львова, Києва, Одеси, Сімферополя, науково-дослідними інститутами медичної реабілітації й курортології усього світу. А тепер створюють науково-дослідний інститут медичної реабілітації.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

З «Голосом» і життя веселіше!

Катерина Добринська (на знімку) прожила нелегке життя. До війни з 16 років працювала на прядильній фабриці у Полтаві, а під час окупації не з власної, як кажуть, волі опинилася в Німеччині, де довелося трудитися на військовому заводі. Після визволення знову повернулася в рідні місця — село Байрак Великобагачанського району на Полтавщині. Тут аж до пенсії й працювала у сільській школі.

«З «Голосом України» й жити веселіше, читаю його від першої до останньої сторінки», — ділиться Катерина Петрівна. Передплачує вона газету уже п'ять років, а от редакційний подарунок отримала вперше.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

Фото автора.

Правоохоронці пересіли на велосипеди

Міліцейські патрулі, що охороняють громадський порядок у прибережній зоні Чорного моря, відтепер виконуватимуть свої обов'язки, використовуючи двоколісну техніку. Для цього УМВС в Одеській області придбало вісім гірських велосипедів.

— Тепер міліціонери зможуть швидко й ефективно патрулювати всі міські пляжі, — розповів «Голосу України» заступник начальника УМВС в Одеській області Дмитро Фучеджі. — Екологічно чистий транспорт впишеться в рельєф місцевості, вона багата на спуски і підйоми, дасть змогу швидко дістатися на місце події. Місцева міліція, до речі, вже активно використовує під час патрулювання на вулицях міста mopеди.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

За нехтування прав мешканців доведеться відповісти

Житомирське відділення Антимонопольного комітету України оштрафувало житлово-будівельний кооператив «Полісся» на 10 тисяч 400 гривень. Почалося все зі скарг мешканців двох будинків на якість послуг. Однак на запит АМК кооператив ніяк не реагував. Це змусило голову відділення звернутися по допомогу у проведенні позапланової перевірки до прокуратури Богунського району міста. Проте виконавчий директор житлово-будівельного кооперативу не допустив комісію та помічника прокурора району до перевірки, що й зафіксовано у відповідному акті. На різні суми за порушення прав споживачів і вимог антимонопольного законодавства оштрафовано також кілька комунальних житлових ремонтно-експлуатаційних підприємств.

Олексій КАВУН.

■ СВІТ КОРОТКО

США

Американці не відмовляться від ПРО в Європі

Про це заявив міністр оборони Роберт Гейтс, перебуваючи у Брюсселі на конференції, де підбигли підсумки засідання ради Росія—НАТО. Гейтс також стверджує, що пропозиції Росії встановити радар в Азербайджані не зможе замінити американську протиракетну парасольку, яка має з'явитися в Чехії. Російська сторона поки що ніяк не прокоментувала заяву американського міністра оборони, хоча й не важко припустити то-нальність її відповіді.

ПАЛЕСТИНА

Прем'єр не визнає указ про розпуск

Уряд продовжить роботу, незважаючи на рішення глави ПНА Махмуда Аббаса про його розпуск, оголосив прем'єр-міністр, один із лідерів руху «Хамас» Ісмаїл Ханія. Перед цим рух «Хамас» захопив більшість об'єктів президентської влади в секторі Газа, практично взяв під контроль владу в регіоні, а черговий день боїв тут забрав життя щонайменше 30 палестинців. У відповідь на втрату сектору Газа глава ПНА запровадив надзвичайний стан і відправив у відставку уряд національної єдності. Сам палестинський лідер перебуває в місті Рамалласі, на Західному березі річки Йордан.

ПОЛЬЩА

Погрожує зірвати саміт ЄС

Польща може не проголосувати проєкт нової Конституції Євросоюзу. Про це заявив президент Польщі Лех Качинський. Головний предмет невдоволення — система «подвійної більшості» під час голосування в Раді ЄС. Вона передбачає, що рішення вважається прийнятим, якщо за нього віддали голоси 55 відсотків представників країн. Замість цього Польща наполягає на розробленій нею так званій системі квадратного кореня — від чисельності населення. Вона дає Польщі більше голосів. Інакше, вважають поляки, східним країнам нав'язуватиме свою думку стара Європа.

ТУРЕЧЧИНА

Прогримів вибух, є потерпілі

У місті Диярбакир на південному сході країни на автобусній зупинці спрацював вибуховий пристрій. Постраждали чотири особи. Переважає версія про причетність до інциденту сепаратистської Робітничої партії Курдистану, яка різко активізувала тут терористичну діяльність. РПК із 1984 року веде боротьбу за створення на турецькому півдennому сході так званого незалежного Курдистану. За цей час загинуло близько 40 тисяч чоловік. Турецька влада відмовляється вступати в діалог із сепаратистами і має намір покінчити з РПК силою.

■ ТЕРМОМЕТР

Коли операційний стіл не страшний

Є в нашому місті об’єкт, без перебільшення, загального благовоління. Це — міський пологовий будинок, двічі удостоєний почесної нагороди Всесвітньої організації охорони здоров’я як «Лікарня, доброзичлива до дитини». До речі, це підтверджують і цифри: вже десять років наше місто приростає саме від збільшення народжуваності (це в той час, коли країна потерпає від демографічної кризи). Торік побачили світ 1352 немовлят. Для 120-тисячної Євпаторії це чимало. Дедалі більше жінок не відмовляються від материнства навіть попри житейські труднощі: як стверджує статистика, в 2006 році у сім разів менше вагітних зважилися на аборт, ніж це було десять років тому.

Чому це відбувається? А тому, що в такому пологовому будинку хочеться народжувати. І сучасне медичне обладнання, і новітні методи діагностики та лікування не тільки матерів, а навіть ще ненароджених дітей, і, головне, чуйність та кваліфікація персоналу тут не на плакатах, а в щоденній роботі. Я взагалі гадаю, що народжені в такій атмосфері діти не можуть вирости поганими людьми.

А скільки жінок врятовано на операційному столі, скільки зроблено складних хірургічних втручань. Звичайно, в організації такої філігранної роботи пологового будинку найперша заслуга його головного лікаря — Костянтина Брагинського. Саме він уособлює професію, за визначенням доброзичливу до всіх. Та особливо хочеться розповісти про завідувача гінекологічного відділення Олексія Калініченка, лікаря в тому розумінні, в якому це, мабуть, задумано Господом. Колись, переконана, його іменем назвуть вулицю в нашому місті. І так вважаю не лише я, а й усі, кому Олексій Володимирович допоміг не лише хірургічною вправністю, а й добрим, теплим і, повірте, абсолютно безкорисливим, що взагалі важко уявити собі в наш час, ставленням. Не знаю, чи такого служіння хворим він вимагає і від своїх підлеглих, чи ця чеснота в позитивному сенсі «заразна», але всі у відділенні — від санітарок до колег-лікарів — люблять своїх пацієнток, терпляче зносять примхи найнетерплячіших, втішають переляканих, підбадьорюють боязких.

Я безмежно вдячна долі за зустріч, хай і на операційному столі, з таким чудовим фахівцем і такою шляхетною людиною. Вдячна всім співробітникам відділення за збереження найкращої професійної риси — вірності клятві Гіппократа. Це також подвиг, для якого вони знайшли місце в своєму житті.

Ольга КАМІНСЬКА,
давна і щира передплатниця «Голосу України».

Євпаторія.

Їжа не допомагає ні інтелекту, ні настрою

Їжа, котру щодня вживає людина, не здатна поліпшити настроїв або вплинути на її розумові здібності. Зміна дієти також не спричиняє позитивних змін у житті людини.

Такого висновку дійшли фахівці британської асоціації дієтологів. Так, уживання певних продуктів під час психологічного стресу — просто індивідуальна звичка. Дослідження довело, що їжа не підвищує інтелекту людини.

Автори дослідження стверджують: поширену думку про те, що зміна дієти може поліпшити поведінкові норми людини і навіть розвинути її розумові здібності, помилкова. Мовляв, на даний момент не існує ніяких «чарівних харчових пігулок», що допоможуть людині стати розумнішою або врятують її від поганого настрою.

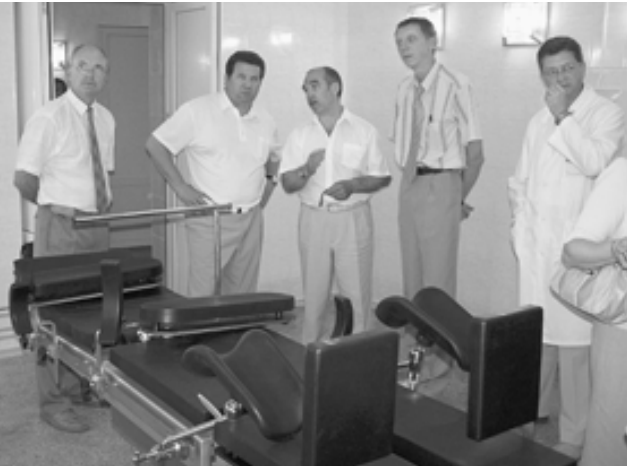
■ ФОТОФАКТ

Напередодні свого професійного свята медики Севастопольської міськклікарні № 1 отримали гідний подарунок — нову операційну. На ремонт приміщень і придбання сучасної апаратури в регіональній Програмі розвитку медичних установ з міського бюджету передбачено за кілька років витратити 11 мільйонів гривень. Нинішнього року медична галузь міста одержить два з половиною мільйона. І своєчасність фінансування, і терміни, і якість виконання робіт суворо контролює голова Севастопольської міської державної адміністрації Сергій Куніцин (на знімку — другий ліворуч), який разом з лікарями напередодні професійного свята перерізав символічну стрічку на входних дверях до операційної.

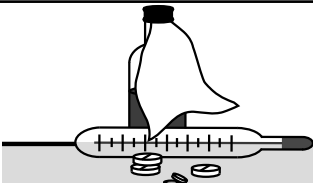
Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Фото автора.

Сторінку підготовлено за матеріалами і знімками інформагентств, інтернет-сайтів та власних кореспондентів.

«ЛІКАРНЯНИЙ ЛИСТОК»

— Здрастуйте, безплатний лікарю! — Здрастуйте, безнадійно хворий!

Нормальна зарплата і соціальний захист

Такий рецепт своїм підлеглим виписав головний лікар країни, спілкуючись з кореспондентом «Голосу України»

Міністр охорони здоров’я України Юрій Гайдаєв оптимістично дивиться на довірену йому медицину. Задоволений тим, що зарплати його підопічних поступово зростають: останнім часом у середньому на 200 гривень. І це не межа. Мовляв, хірург-практик високої кваліфікації одержує близько 2500 гривень. Гайдаєв вважає, що гідні зарплати і запровадження страхової медицини дадуть змогу побороти корупцію в галузі.

— Що хорошого в нашій медицині сьогодні?

— Добре, що бюджет цього року на 4 млрд. гривень більший, ніж минулорічний. Добре, що працюють і, головне, фінансуються держпрограми з онкології, серцево-судинних захворювань, туберкульозу тощо. Поліпшились до 40 гривень на день медикаментозне забезпечення ветеранів війни у стаціонарах. А харчування — до 35 гривень. Позитив у тім, що ми наблизилися впритул до обов’язкового медичного страхування.

— Якщо все так добре, то чому чиновники вищого рангу воліють поправляти своє здоров’я в закордонних клініках?

— Справа у звичці. Ми звикли, що за кордоном краще. Руки в наших лікарів золоті, голови — світлі. За професіоналізмом українські медики не поступаються закордонним колегам. Але там кращі умови утримання пацієнта й організація лікувального процесу.

За словами Юрія Гайдаєва, сам він за кордоном не лікувався. Та й за все життя лише тричі звертався до лікарів.

Але до стоматолога ходить регулярно.

— Чим відрізняється наша медицина від закордонної в позитивному плані?

— Ви не повірите, але це ставлення лікаря до своєї роботи і до пацієнта. Наш лікар може залишитися чергувати біля хворого на кілька діб безплатно. Не думаю, що в багатьох країнах таке можливо...

Водночас міністр визнає і зворотний бік медалі відносин лікаря і пацієнта. Каже: потрібно змінювати менталітет багатьох людей у білих халатах. Щоб вони не вимагали грошей за операції і консультації. Щоб у пологових будинках не треба було нічого платити...

У медицині — як на війні: краще наступати, ніж оборонятися. Міністр охорони здоров’я Юрій Гайдаєв (на передньому плані) дає цінні указівки своїм колегам — військовим медикам під час нещодавніх навчань медпідрозділів ЗС України на Яворіському полігоні (Львівська область).

Добре б! Але, на жаль, сьогодні безплатна медицина — це міф 49-ї та 95-ї статей Конституції. На думку міністра, їх варто привести у відповідність з реальністю. А це робота законодавців і юристів.

— Звичайно, стаття 49 Конституції

ньою китайської медицини і досягнення сучасної фізики і спрямована на відновлення роботи функціональних систем організму.

Автором зазначеного методу лікування є фізик-ядерник, доктор фізико-математичних наук, професор Сергій Сітько — засновник Київського науково-дослідного центру квантової медицини «Відгук». На жаль, хоча першовідкривачем став український вчений, лаври отримали його російські колеги: у 2000 році групі російських науковців присудили Державну премію в галузі науки і техніки «за розробку і впровадження апаратури для лікування і функціональної діагностики з використанням низькоінтенсивних електромагнітних коливань у міліметровому діапазоні довжини хвиль». Нинішнє ставлення з боку Міністерства охорони здоров’я також не може не дивувати: державне фінансування припинилося, з початку року працівники не одержують зарплату. А може, вся справа у приміщенні в центрі столиці, в якому розташовано «Відгук»? Інтереси хворих, як завжди, опинилися на останньому місці.

— Найкращим доказом

успішності методу стали десятки тисяч вилікуваних пацієнтів, — зазначає Микола Козаков, голова правління ЗАТ «Асоціація «Темп», до складу якої входить донецький «Госпіталь Сітько МРТ». — Фахівці нашого науково-дослідного центру квантової медицини створили діагностичний комплекс «РЕМЕГ», який дає змогу під час першого візиту пацієнта виявити функціональні порушення й уточнити діагноз. Останнім часом ми впровадили нове програмне забезпечення: тепер лікар діагностує пацієнта не тільки до і після лікування, а і під час проходження курсу. Це дає можливість працювати більш «прицільно».

За 14 років роботи асоціація «Темп» виготовила, постачала і відкрила понад 20 кабінетів МРТ у сімох областях України та Криму. У донецькому госпіталі регулярно проходять навчання лікарі МРТ, котрі працюють у цих кабінетах. Медики отримують цінний досвід і підвищують кваліфікацію: досить сказати, що в самому госпіталі працюють лікарі тільки першої та вищої категорії.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Коли цвітіння не радує

■ ПРОФКАБІНЕТ

Сльозотеча, закладання носа, кашель, чхання, висипання на шкірі... З такими скаргами в донецький «Госпіталь Сітько МРТ» цими днями звертаються багато пацієнтів. Різноманітними симптомами проявляє себе алергія. Це широко поширене захворювання, яке часто протікає. І, на жаль, особливо актуальне для жителів регіону: у повітрі, яким дихає Донбас, — пилок квітів, дерев, бур’янів, тополиний пух, пил, відходи промислових підприємств.

— Водночас значна частина людей, що хворіють, не знає, з чим пов’язано їхній стан, — зазначає головний лікар госпіталю Ігор Червоний. — Багато хто помилково починає лікуватися від застуди чи лікувати в такий спосіб дітей. Поліноз у дітей супроводжується свербіжем і слъозотечею, водянистими прозорими виділеннями з носа, сильними нападами чхання, зниженою чутливістю до запахів (у підлітків старшого віку), диханням через рот, скаргами на свербіж у вухах, носоглотці та порожнині рота, темними колами під очима в період загострення. У малят може спостерігатися замаскований поліноз: закладання вух, аж до повної втрати слуху, без інших симптомів, іноді — із незначним почервонінням очей, частим почісуванням носа.

За роки роботи госпіталю тут накопичено чималий досвід у лікуванні алергії, до того ж без використання ліків (алергики зі стажем гідно оцінять цей момент). Метод мікрохвильової резонансної терапії (МРТ) відновлює амплітуду здорових коливань клітин і повертає їх до життя. Близько 30 параметрів імунної системи приходять у норму.

— Звертатися рекомендуємо за 2—4 тижні до початку захворювання чи в розпал хвороби. Профілактичний курс МРТ значно послабить прояви алергії. А якщо захворювання в розпалі, то вже протягом першого курсу на третьому—сьомому сеансі симптоми слабшають, а на десятому сеансі пацієнт буде практично здоровий. Повторний курс через 3—8 тижнів закріпить результат, — каже головний лікар.

Як немедикаментозний метод лікування, мікрохвильова резонансна терапія органічно поєднує принципи древ-

Потрібно змінювати менталітет багатьох людей у білих халатах

Де зерно правди?

(Початок на 1-й стор.).
Такої самої думки і заступник міністра аграрної політики Ярослав Гадзало. Проте вартість хліба продовжує потроху зростати. На сьогодні за підвищеними цінами «голову столу» купують у шістьох областях країни. Серед яких і ті, що прийнято називати «хлібними»: Полтавська, Дніпропетровська. Тож яка причина подорожчання?
— Сьогодні на ринку України, — каже Ярослав Гадзало, — є необхідна кількість і зерна, і борошна. На мою думку, основною причиною підняття цін є чийсь корпоративні інтереси. На тих заходах, що сьогодні відпрацьовуються урядом для стабілізації ситуації на ринку у зв'язку з посухою, хтось намагається нагріти руки.
Нагадаємо, через неочікувану спеку 5,6 млн. га посівів було зіпсовано. І майже 800 тис. га — загинуло. Але і це, за словами пана

Гадзала, не може бути причиною підвищення цін на хліб. Адже станом на 1 червня цього року на хлібоприймальних підприємствах зберігається 4,2 млн. т зерна, з яких 2,2 млн. т — продовольче. Заступник міністра переконаний, що за таких обставин Україна до листопада цього року повністю забезпечена зерном.
«Нещодавнє підняття цін на хліб — результат паніки, якою вдало скористалися певні бізнесові суб'єкти», — переконаний Володимир Слабовський, президент Всеукраїнської асоціації пекарів. Буцімто спрацювали за формулою: штучний дефіцит — реальні кошти. Але взагалі, за його словами, процес зростання цін на хліб — явище закономірне і природне. Мовляв, сьогодні ціни зростають на все: на пальне, олію, газ. Більше того, за цих умов пан Слабовський пропонує чітко розмежувати поняття «хліб»:

— Є різний хліб: французький багет, круасан, українська паляниця. Є і різні гатунки борошна. Штучно стримувати ціну на всі види хліба не варто. Я завжди наголошував, що має бути «соціальний хліб». На законодавчому рівні це поняття ніде не затверджено. Але такий продукт є. До того ж у більшості регіонів країни вартість такого хліба не підвищувалась протягом кількох років. Наприклад, сьогодні в Одесі «соціальна хлібина» коштує 96 копійок. Звичайно, наголошує Володимир Слабовський, рентабельність його виробництва, як правило, мінусова. Але існувати «соціальний хліб» повинен.
Зерна правди поки що не знайдено. Скільки піде на його пошуки — невідомо. Але покласти край невмотивованому зростанню цін обіцяють вже найближчим часом.
Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Школярі за рік зібрали три тисячі тонн макулатури

Призерами Всеукраїнського турніру зі збору макулатури стали учні кіровоградської спеціалізованої школи для дітей із вадами слуху. Протягом минулого навчального року вони зібрали 187 тонн паперу. Усього в змаганнях, оголошеному торік Міністерством освіти і науки, взяли участь учні понад тисячі шкіл України. Разом за період акції дітьми зібрано близько трьох тисяч тонн макулатури. Окрім кіровоградців, журі нагородило призом також учнів київської загальноосвітньої школи №24.
Олег БОНДАР.

Кіровоград.
■ **ПОДРОБИЦІ**

Чотирирічна дівчинка впала в кар'єр

У глибочезному Бехівському спецкар'єрі працівники міліції розшукали чотирирічну Даринку, про зникнення якої заявила її мати — жителька села Сокорики Коростенського району. Завдяки тому, що оперативно-розшукові заходи було проведено швидко, дівчинку знайшли живою. Як з'ясувалося, залишившись без догляду матері, Даринка разом зі старшим братом та молодшим за неї сусідським сином пішла до кар'єру. Гри закінчилися сумно: дівчинка впала з 80-метрової висоти. Її госпіталізовано до реанімаційного відділення Коростенської лікарні з закритою черепно-мозковою травмою та переломом кісток черепа. Тепер, як повідомили з ЦЗГ УМВС України в області, вирішується питання про притягнення до відповідальності матері — за злісне невиконання обов'язків по догляду за дитиною. Родина, в якій зростає дівчинка, стоїть на обліку в органах внутрішніх справ як кризова. Крім Даринки, в ній ще троє хлопчиків. Проте мати не займається вихованням дітей, за що її вже притягали до адміністративної відповідальності.
Олексій КАВУН.
Житомирська область.

На сполох забили ще в травні

Результатом нещодавньої поїздки Президента України Віктора Ющенка до південних областей стало рішення винести на Раду національної безпеки й оборони питання про стан справ у сільському господарстві. Як уже повідомляв «Голос України», у Миколаївській області від посухи загинула третина посівів ранніх зернових культур. У семи районах площа загинилих зернових становить від 40 до 70 відсотків. Збитки сільгоспвиробників можуть становити до одного мільярда гривень. У зв'язку з катастрофічною ситуацією в сільському господарстві ще в травні керівники області звернулися до Прем'єр-міністра України з проханням визнати область зоною надзвичайної ситуації. Інтереси області відстоював і народний депутат

від Партії регіонів Володимир Фалько. Виступаючи на засіданні Верховної Ради ще в травні, він попередив про лихо, що насувається на Україну. Володимир Іванович заявив: «Південь цього року не дасть хліба, не дасть м'яса і молока, овочів і фруктів. Україні загрожує штучний голодомор». Водночас народний депутат закликав Президента України провести засідання Ради національної безпеки й оборони України на полях Миколаївщини. Пропозицію було почуто через три тижні. Після перебування в області Президент України доручив розглянути проблеми, пов'язані з посухою, на засіданні Ради національної безпеки й оборони.
Олена ІВАШКО.
Миколаївська область.

Хлібний ажіотаж дібрався і до Полтавщини

У Кременчуці на 5 копійок подорожчав пшеничний і житній хліб, на 10 копійок — батон. Як повідомили у прес-службі міськвиконкому, місцеві виробники хліба пояснюють подорожчання своєї продукції тим, що останнім часом підвищилися ціни на борошно — на 50 відсотків, і на цукор — на 15. Від учора буханець білого хліба виробництва ВАТ «Кременчуцький хлібокомбінат» коштує 1 грн. 50 коп., житнього — 1 грн. 60 коп., а батон — 1 грн. 70 коп.
Щоби стримати зростання цін, уряд має намір з 1 липня запровадити обмеження на експорт зерна — до середини серпня. Про це заявив віцепрем'єр-міністр Віктор Слаута. За його словами, треба зробити прогноз балансу зерна, зважаючи на врожай, і отримати пропозиції з регіонів. На думку Віктора Слаути, нині в Україні немає проблем із запасом продовольчої пшениці, **передає УНІАН.**

Про підстави для мігрені й оптимізму

Вийшов у світ червневий номер журналу «Віче»

Усі люблять собак. Вічани скористалися цим і видали новий номер журналу із псом на обкладинці. Безпрограшний варіант. У кадрі:

пешена німецька вівчарка з червоним язиком, міцний чоловік середньостатистичної зовнішності, мармурові сходи, застелені бужковою доріжкою, і колони в стилі «сталінський ампір». Так, це вони, рідні кулуари Верховної Ради. Приємно. Але до чого тут волохата морда і роззявлений писк? Незвично. Інтрига.
Одразу заспокою: жодної містики. Ніхто із завідників будинку під куполом не обернувся вовулаком. І в кадрі не зображено, як бідака ведуть на медекспертизу. Все набагато прозаїчніше. Щоправда, з сюрреалістичним відтінком. Хто забув, нагадаю.
30 травня пильний чоловік зателефонував куди треба й повідомив, що храм народоладдя заміновано. З'ясувалося, жарт. Але фотокор «Віча» Микола Білокопитов устиг підняти в об'єктив цю кумедію. А може, й не кумедію? Кажуть, усе набагато серйозніше. Того дня в парламент мав завітати якийсь чоловік, якого не всі хотіли бачити. Тож декого, цілком можливо, собачий язик до цугундера доведе. А втім, у попередньому реченні слово «можливо» на своєму місці.
Україна — країна можливостей. У нас багато речей можливі. До того ж таких, за які в інших країнах точно приходить цугундер. Розгорнімо «Віче». У ньому згадується про приліт (чи все ж наліт?) «Беркута» в ГПУ. Прохання не пов'язувати цю аббревіатуру із відомством достопамятного Лаврентія Павловича. Мова про Генеральну прокуратуру України. Але Берія згаданий не всує. Рейвах у прокуратурі він оцінив би гідно.
І як після цього з дуже серйозним обличчям міркувати про верховенство закону, про владну вертикаль і все таке інше, що передба-

чено статтями, артикулами та здоровим глуздом? Певно, недарма в журналі з'явилася і стаття «Історичні витоки правового нігілізму». Можливо, розгадка політичних фантазмагорій у тексті «Депутат депутатів не товариш?». Автор пише, що колегіальність ухвалення рішень — це найкоротший шлях до безвідповідальності. Чуття ліктя натирає мозоль на совісті та мозкові. Чи не звідси політичне інтриганство всіх наших комітетів, фракцій і партій? Для прикладу подивимося на матеріал, присвячений розміщенню в Європі американських систем ПРО. Маємо ретельні міркування народних депутатів із різних фракцій. І суперечливе колективне рішення Верховної Ради з цього приводу, яке мають обстоювати всі владні інститути.
Але в журналі можна знайти не тільки певні підстави для мігрені. Світлий і розмірений, наче плин подільських річок, текст Миколи Славинського про Кам'янець-Подільський. У цьому місті на Смотричі зійшлися дві України-Руси, які пасують одна до одної, як половинки розламаного яблука. Це пишна й гонорова шляхетська Русь. Це свободолюбна до навіженості Русь козаків і опришків. Не треба забувати, що Вишневецькі й Потоцькі, Чорториські й Острозькі — такі само українці, як і Хмельницькі та Дорошенки. Пишатися історією — означає робити конструктивні висновки, прочитавши кожен її сторінку.
Історія пишеться і нині. Сьогодення теж стане минулим. Не утруднюймо життя майбутніх читачів, які міркуватимуть над цим днем в історії.
Валентин БУШАНСЬКИЙ.

■ КРИМІНАЛ

Щоб не повертати мобільний...

В одному із сіл Надвірнянського району (Івано-Франківська область) зник 14-річний хлопчина. Перед тим він грав у футбол з хлопцями на сільському стадіоні, де у нього буцімто через підніжку виник конфлікт з 16-літнім підлітком. Оце й все, що вдалося довідатися міліціонерам, до яких звернулися батьки, коли син не повернувся додому. Півсела кинулося шукати дитину. Врешті, у ставку знайшли роздягнений труп хлопчика, а у водостічній трубі — його одяг. Травми на голові відкидали думку, що він потонув. А зникнення з дому й підлітка, з яким виник конфлікт, наштовхувало на недобрі підозри. На жаль, вони підтвердилися. Як з'ясувалося, хлопець забрав у потерпілого мобільний телефон, а той обіцяв поскаржитися батькові. Ось випускник школи і зробив так, аби він замовк: кілька разів ударив його по голові, а потім труп роздягнув і вкинув у ставок. Звідки у 16-річної дитини така жорстокість, сказати важко.

В.а. інф.

Підприємств-боржників меншає

Понад три десятки підприємств-боржників обласного центру з початку року повністю ліквідувало свою заборгованість з виплати заробітної плати. Цьому посприяла робота управління праці та соціального захисту населення Хмельницької міськради, котре прове-

ло понад сотню перевірок щодо додержання законодавства про працю на підприємствах різної форми власності. Виявлений борг становив 2,3 мільйона гривень для більш як 1,2 тисячі працівників. Уже повторні перевірки засвідчили, що на 40 підприємствах повністю

ліквідовано раніше виявлені порушення, заборгованість зменшена на 1,7 мільйона гривень. У прокуратуру направлено матеріали стосовно дев'яти підприємств-боржників, про трьох з них порушено кримінальні справи, **повідомляє наш власний кореспондент Ірина КОЗАК.**

Через засуху обмолот озимих в Ізмаїльському районі Одещини розпочався на декаду раніше, ніж звичайно (Укрінформ)

Запорізька АЕС розпочала виробництво вже двадцять першого з початку року мільярда кіловат-годин електроенергії (Укрінформ)

Скадовськ: край, де сонце в море задивилось

■ ЛІТО

Приморське містечко Скадовськ може стати відомим дитячим курортом, аж ніяк не гіршим, ніж Євпаторія, переконані голова Скадовської райдержадміністрації Іван Гончарський та начальник управління у справах сім'ї та молоді області Віктор Трамбовецький. На долю цього лагідного й теплого причорноморського куточка істотно має вплинути закон, що «лежить» на розгляді у Верховній Раді.

Ми все в житті робимо залпом!

Такий девіз обрали юні відпочивальники в дитячому таборі «Аврора». Саме в цьому оздоровчому закладі й зібралися всі зацікавлені сторони, щоб наочно переконатися, що Скадовськ — місце для дітей. Спільне виїзне засідання Херсонського прес-клубу реформ та всіх відповідних управлінь облдержадміністрації й було присвячене проблемам дитячого відпочинку та оздоровлення.

У колишньому Радянському Союзі налічувалося три курорти для дітей: Євпаторія, Анапа і Скадовськ. Нам пощастило: два з них залишилися в Україні, — розповідає директор «Аврори» В'ячеслав Новак (колеги поза очі називають його Авроровичем). — Але сталося так, що про Скадовськ забули. Коли ми на туристичних ярмарках розповідаємо про свій табір, то найперше, що чуємо: а Скадовськ — це де?..

Слід зазначити, що «Аврора» — це справжнє казкове містечко. Колишній піонерський табір, що належав одному з шахтарських підприємств Криворіжжя, змінив господаря, і та зміна пішла на краще. Тут впорядковано територію, відремонтовано всі будівлі, повністю проведено внутрішні реставраційні роботи. Розв'язали й таку проблему, як мілководне море. Просто на пляжі побудували басейн з морською водою і

уже в ньому забезпечили належну глибину. Із задоволенням плюскається тепер дитвора!

Утім, головне в таборі — це його мешканці. Вони живуть за особливими законами дитячого містечка. Тут панує творча атмосфера, що поєднує класичну педагогіку й сучасне новаторство у вихованні та дозвіллі підростаючого покоління. Наскільки все це задовольняє дітлахів, свідчить «пряме опитування»: хоч як прискіпливо допитувалися журналісти, не вдалося знайти жодного, хто хотів би додому і не хотів би ще раз побувати в «Аврорі». Натомість знайшли таких, хто відпочиває тут уже четвертий, п'ятий і навіть шостий рік поспіль! Що й казати: в «Аврорі» дитина відкриває свої таланти в різноманітних гуртках та студіях, тут є свої радіо та телебачення, майбутні журналісти шліфують репортерські навички у табірній газеті. Тут ходять навіть свої гроші — аврики. Не втрималися журналісти й щодо в'їдливого запитання про стосунки дівчаток та хлопчиків. «В «Аврорі» сексу немає, тому діти тут з'являються із автобусів!» — запевнили нас. До слова, ми ніде не побачили тут дитини з цигаркою. Бо вони так «намотуються» за день, що нема коли про це й думати, пояснили вожаті. А загалом, табір «тримається» на ентузіазмі людей, що тут працюють, і насамперед це директор В'ячеслав Новак та старший вихователь Володимир Сергєєв.

Екологічно чисте здоров'я

— За своїми кліматичними характеристиками Скадовськ не поступається кращим курортам світу. Унікальне поєднання моря, сонця, степу з настоящим на травах повітрям робить його особливо привабливим для дитячого оздоровлення, — розповідає залюблений у своє місто голова Скадовської райради Олег Старенький, якому не перший рік випадає безпосередньо займатися «просуванням» Скадовська на ринку туризму та відпочинку. — Мілководна затока Чорного моря

біля берегів міста прогрівається влітку до 30 градусів. Метеорологи фіксують тут на рік 300 сонячних днів. Вабить край також чистотою екології і передусім вирощуваною тут овочевою та садовою продукцією. А вже знамениті херсонські кавуни та дині, що виростають під пильним оком Південного інституту баштанництва, — то суцільне не лише задоволення, а й здоров'я: виведені вченими сорти давно визнані як особливо цінні своїми лікувальними властивостями.

Курорт ще з царських часів

— Зрештою, екологія — це наш найголовніший козир у розкручуванні бренду, — зазначає голова Скадовської райдержадміністрації Іван Гончарський. — Плани наші амбітні, і тепер, ко-

ли ми добиваємося статусу курорту, це не є чимось новим. Скадовськ мав цей статус за радянських часів, курортом він був і за царських, але потрібен закон, щоб набути всіх належних преференцій. Свого часу проблема існувала: у Скадовську рисові чеки підступали близько до моря. Нині питання вирішено, відведено зони, куди рис не досягає. Усі п'ять оздоровчих територій — Лазурне, Цукур, Скадовськ, Красне та острів-заповідник Джарилгач — під контролем санітарної служби та екологів. Нинішнього літа на узбережжі працює 111 оздоровчих закладів. Уперше цього року окремі з них діляти навіть узимку.

Звісно, саме визначення «курорт» більш привабливе, ніж, приміром, «оздоровча зона» — погодьтеся: чи розповідати, як ти відпочивав на «зоні», а чи похвалитися перебуванням на курорті! До всього, впевненіше почуватиметься влада, коли відстоюватиме свої програми розвитку рекреаційних територій. Та й громада отримає кошти в бюджет від спеціального збору, котрі підуть на розвиток міста, на його благоустрій та озеленення. Отож маленьким мешканцям України та інших держав, а на чорноморське узбережжя з кожним роком дедалі більше дітей приїжджають з Росії, Молдови, Білорусі, буде тепло й затишно на дитячій планеті під назвою «Скадовськ».

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон — Скадовськ. На знімках: Іван Гончарський, голова Скадовської райдержадміністрації; «Хочу ще прийхати сюди!»

Фото автора.

Звернення МНС України до населення у зв'язку зі зростанням кількості загиблих людей на воді

Міністерство України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи вкрай стурбоване станом справ із травмуванням та загибеллю людей на воді. Незважаючи на заходи, які вживаються МНС та органами державної влади щодо попередження травмування та загибелі людей через грубе порушення правил поведінки на воді, тільки в травні поточного року щодня гинуло в середньому 12 громадян. Наприкінці травня у Запоріжжі, нехтуючи правилами безпеки під час купання, юнак стрибнув із скелі у воду й загинув. Ще одна трагедія сталася на початку червня на Дніпропетровщині під час купання в Дніпрі. Не розраховавши своїх сил, дівчина запливла занадто далеко від берега й загинула. І таких прикладів можна навести багато.

Шановні громадяни!

Звертаємося до вас із проханням дотримуватися основних вимог безпеки.

Пам'ятайте: більшість людей гине через купання в необладнаних місцях, нещасні випадки найчастіше трапляються у разі порушення правил поведінки на воді.

Варто знати, що основними умовами безпеки є суворе дотримання правил поведінки під час купання і катання на плавзасобах; постійний контроль дорослих за дітьми у воді.

Відпочинок на воді повинен бути тільки у спеціально відведених та обладнаних для цього місцях.

Не слід заходити у воду в незнайомому для вас місці.

Уникайте води із швидкою течією.

Не заходьте у воду напідпитку.

Ніколи не плавайте наодиноці, особливо якщо не впевнені у своїх силах; купаючись на «дикому пляжі», у незнайомому місці не пірняйте з берега, гірки, дерева.

Дотримання цих нескладних правил поведінки на водних об'єктах забезпечить вам радісний, приємний і, головне, безпечний відпочинок.

МНС України.

Матеріали для будівництва хати сім'я вінничан зібрала на місці скидання будівельних відходів

■ УРОКИ ВИЖИВАННЯ

Чотири тисячі цеглин перевезли вручну на тачці

У вінничанки Діани та її чоловіка Володимира троє дітей. Мають у місті земельну ділянку. Вона перейшла у спадок від батьків Діани. Чотири роки тому їм вдалося звести будинок для молодшого сина. Він уже одружений, має сім'ю. Все робили своїми руками. Мурувати стіни Володимиру допомагав його батько — Олександр Григорович. Незважаючи на те, що тоді йому було вже 76 років, працював нарівні з сином. Діана опанувала професію штукатура. Так упродовж трьох років нова оселя усміхнулася вікнами.

Будинок невеликий — вітальня, кухня і одна кімната. Зате свій, радіють батьки і молода сім'я. Тепер мріють про таке само гніздечко для дочки. Поки що вона у свекрів. Тісно там. Усі на голові одне в одного, каже мати. Восьмеро душ, і малі й старі, в одній квартирі...

На жаль, заощаджень у батька-матері не лишилося. Пенсія в пані Діани невелика. За її колишню роботу диригента у заводських колективах художньої самодіяльності платили небагато. Тому й пенсія така. А чоловік ще не досяг пенсійного віку. Але хворіє. Працювати на постійній роботі не може. Перебивається випадковими заробітками.

Незважаючи на безгрошів'я, вони не опустили руки. Вирішили по цеглині збирати матеріал. На території ниніш-

нього мікрорайону Поділля, розповідають співрозмовники, було місце, куди звозили будівельні відходи. Туди ходили щодня, як на роботу. Тачку поперед себе — і гайда вибирати цеглинки. Всі вони із старих розвалених стін чи будинків. Більшість розбиті навпіл. Але нічого, мурувати можна.

Їх не лише акуратно складали на подвір'ї. Вели облік. Щоб не збитися, крейдою робили написи — 1000, 2000, 3000. Подружжя вже припасло чотири тисячі штук цегли. Володимир підраховував, що такої кількості може вистачити на невелику кімнату. Підібрали також старі варцаби (лутки) вікон і дверей. Окремі частини вікон зі склом. Шоправда, вони не в найкращому стані. Треба ремонтувати, фарбувати, давати лад, але добре, що є з чим працювати. Було б здоров'я, каже Володимир. Очам страшно, а руки зроблять.

Могли б уже починати роботу. Але на заваді стали одразу дві обставини.

Таке відчуття, що хтось зазіхає на нашу землю

Поруч з напіврозваленою батьківською хатою подружжя притулило невеличку кімнату, на 9 квадратних метрів, для себе й старшого сина. З ним у них велика біда. У дев'ять років хлопчика збив вантажний автомобіль. Він отримав дві черепно-мозкові травми, пошкодив таз і хребет. «Думали, що не врятуємо», — каже пані Діана.

Але доля не відвернулася від них. Зате з часом хвороба дедалі частіше давала про себе знати. Нині, у свої 36 років, син не виходить з лікарні. Йому встановили інвалідність першої групи.

На підставі цього протягом минулого року виплачували пенсію. Втім, згідно з чинним законодавством, факт інвалідності треба підтверджувати щороку рішенням медичної експертної комісії. Зараз у матері з цим виникає немало проблем. Син лікується у психіатричній лікарні, а на стаціонарне обстеження його треба покласти в інший медичний заклад.

До того ж йому потрібен опікун. Мати сама хворіє і вже не має більше сил доглядати сина. Тому й звернулася з проханням до громадської організації із захисту прав хворих з психічними розладами «Відродження». Але там сказали, що опікун почне працювати лише за умов, коли матиме певну зацікавленість. Наприклад, домовленість про те, що з часом йому відстанеться частина власності, яка числиться за хворим.

Батьки обмірковували таку пропозицію і відмовилися від неї. Забрали заяву з проханням закріпити за сином опікуна. Тепер бідкаються, кажуть, син уже підписав якісь документи. Які саме, пояснити не може. Хоча керівник організації «Відродження» запевняє, що ніхто не має наміру заповідати їм найменшу шкоду, душа в батьків, як вони кажуть, чомусь не на місці. Чує серце щось недобре, зітхає пані Діана. Їхня садиба у престижному районі, до центру міста палицею кинути. Нічого дивуватися, якщо таке місце комусь впало в око. У наш час, кажуть батьки, неприємності можуть підстерігати на кожному кроці. Як далі доглядати сина і хто це буде робити, не перестають ламати голову Діана й Володимир...

(Закінчення на 11-й стор.).

Незважаючи на безгрошів'я, вони не опустили руки. Вирішили по цеглині збирати матеріал

8 червня. Миколаїв. До міста прибули учасники ІХ міжнародного журналістського автопробігу «Дорога до Криму: проблеми і перспективи».

10 червня. Футболісти київського «Динамо», обігравши львівські «Карпати», достроково стали чемпіонами України.

12 червня. На території Чорнобильської зони відчуження відбулися польові навчання, які провели підготовча комісія Організації договору про всеосяжну заборону ядерних випробувань спільно з Національним космічним агентством України.

11 червня. Одеська область. У курортному містечку Сергіївці всьоме відбувся Міжнародний молодіжний фестиваль «Сергіївські зорі».

13 червня. Голова Верховної Ради України Олександр Мороз відвідав ХІХ Міжнародну виставку-ярмарок «АГРО-2007» — найбільшу сільськогосподарську виставку в Україні.

14 червня. В цілому було прийнято зміни до законів про основи соціальної захищеності інвалідів, про місцеве самоврядування в Україні з пропозиціями Президента та ще низку законів.

«Аби-сте були здорові ви і ваша маржина!»

Здається, все живе того дня рухалося до урочища «Запідок», що у Верховинському районі. Уже другий рік у цьому мальовничому місці Верховинські райдержадміністрація та райрада проводять велике культурно-мистецьке свято «Полонинське літо». Його нерідко плутають з проводами на полонину. Але то — навесні, коли худобу женуть на пасовища, а бриндзою хваляться восени, коли маржина (худоба) повертається додому.

— «Полонинське літо», — розповідає заступник голови РДА Дмитро Кірашук, — це вшанування трударів, показ першої продукції полонинських господарств: свіжого сиру, бриндзи, будзу, гусянки, сметани. А ще велика культурна програма.

Уявіть собі обрамлену лісом велику галєйну на схилі гори. На дошаній сцені, прикрашеній гуцульськими ліжниками, грають музики. Звучать вітання від влади. Голова ОДА Роман Ткач завершує свій виступ по-гуцульськи: «Аби-сте дожили до ста літ, а я те видів». Він у гарній вишиванці. «Така сорочка коштує десь доларів

500», — говорять між собою жінки. У вишиванках багато людей, як на Великдень. Їх тут можна й купити. Ціни хоч і вищі, ніж на косівському базарі, зате нижчі, ніж в івано-франківських магазинах. Майже кожне село — 15 із 22 — має тут свій виставковий павільйон, який називають садибою. Там газди й газдині розкладають на столах усілякі найдки. Тим часом гості мають чим зайнятися. Найбільше їх біля сцени, де виступають місцеві співаки та фольклорні ансамблі. Охочі гортають виставлені книги про Гуцульщину. Жінки любуються розмальованим глиняним начинням, яке продають народні умільці. Панянки приміряють браслети та гerdани. Сміливі дівчата прогулюються полониною на коні, якого водить за вуздечку гуцул.

У казанах булькотить кулеша. Будзи завбільшки з відро вражають розмірами. У бербеницях масна жовта бриндза — не пара магазинній. Пахне смажене м'ясо. На столах з'являється горілка. «Ще — джанджура, настоянка на золотому корені з самої Чорногори», — по-

яснюють гуцули. Музики грають так, що дехто не витримує, пританцює. А навколо такий краєвид, від якого міська людина втрачає відчуття часу і реальності.

За традицією, першими йдуть куштувати полонинську продукцію високі гості. Серед них і австралійський мандрівник Тімоті Коуп, японська журналістка, гості з Румунії. Обійти 15 садиб — непросто, та ще коли в кожній чекає гошення. Найперше — маєш випити з газдами чарку горілки. П'ють її з одного келишка. Гуцул дивиться на гостя й каже: «П'ю до вас». Затим одним духом спорожнює чарку і наливає в неї горілку тому, до кого п'є. Той теж має пити до когось, і так келишок мандрує, поки не обійде весь стіл. Ідуть гуцули теж з однієї миски. Їжа проста, але надзвичайно смачна і поживна: гриби, чорниці, сметана, в якій застрягає ложка, будз, бриндза, буряковий борщ, гусянка, бануш...

Вийти з садиби непросто: гуцули вміють припрошувати, й відмовити важко. А гуцулки! Трохи випили, розчервоніли — і вже лунають співанки! Найкращою співачкою в садибі Голівської сільради нам видалася Олена Костюк, жінка сільського голови. Вродлива молодиця зізналася, що знає стільки співанок, що мало дня їх переслухати. Мають, ті пісні та врода й причарували до неї пана Василя. Мають шестеро дітей — п'ятьох хлопців та дівчину. Вдома лише двоє найменших, які ще ходять до школи. Інші діти в містах, де є робота. Безробіття — головний бич гуцулів. Олена, як і більшість жінок тут, — домогосподарка. Мають вдома чотири корови, чотири свинюматки — без худоби гуцулові не прожити. Але наробитися біля тої маржини добре треба. З Василя яка поміч? Він сільський голова на два села — Голови і Чорну Річку. Від хати до роботи — вісім кілометрів. Щодня пан Василь іде пішки туди і назад. А скільки кіло-

метрів за день проходить листоноша Марія Шкрібляк, сказати важко. А вона ще й встигає вишивати — уся садиба прибрана її роботами, серед яких є навіть вишиті ікони.

Запізналися ми і з завідувачем полонини Скупова Голівської сільради Іваном Семенюком та його дружиною Ганною Василівною. На полонині 104 дійні корови. Обслуговує їх дев'ять чоловік. За добу надають майже тисячу літрів молока. Зливають його у ванни і, поки корови пасуться, роблять з нього сир, гусянку, жинтицю, сметану, вурду. Живуть пастухи у госпкомплексі, мають лазню, що працює від парового опалення, розповідає пан Іван. Все б добре, та нема куди збувати екологічно чисту продукцію. «Це наш найбільший клопіт», — каже Іван Дмитрович. — Якби ви нам могли знайти якогось підприємця...».

По сусідству з Голівською садибою — Довгополе, де головою Дмитро Джурак. Село відоме тим, що тут зупинялася Леся Українка, а Іван Труш малював портрет Івана Франка біля тутешньої церкви. Про історію Довгополого розпові-

дає музей села, яким завідує шанована тут людина, колишня вчителька історії Марія Пантелюк. Село зайняло перше місце в рейтингу сіл Верховинського району за минулий рік і отримало премію від райради — 3,5 тисячі гривень. Заступник голови РДА Дмитро Кірашук пообіцяв нам до цього рейтингу ввести ще один показник: кількість примірників періодичних видань рад усіх рівнів, які передплачує громада. Ловимо його на слові.

...Цікаво, що за цілий день в жодній садибі не чути було, щоб говорили про політику. Люди переживали за худобу, за те, щоб вовк не загрив теля, град не побив урожай, а корови добре доїлися. Навіть вітають один одного словами: «Аби-сте були здорові ви і ваша маржинка!». Так вони живуть.

Дарина НАЗАРЧУК.
Верховинський район
Івано-Франківської області.
На знімках: голова Голівської сільської ради Василь Костюк демонструє полонинську продукцію; горить полонинська ватра.

Самі б не впоралися, з партнерами все під силу

■ СХІД І ЗАХІД — РАЗОМ!

Буває, що на старого бурчать... Тільки цього разу обурення було заслужене. 100-річний спиртзавод у селі Довжок на Хмельниччині, відкритий ще до Жовтневої революції княгинією Хилковою, працював ніби по інерції. Дирекція вислуховувала чимало нарікань: і з зарплатою затримки, і про екологію не дбає, і соціальні програми не підтримує, ніякої спонсорської допомоги у вас не допросишся навіть для дитсадка, в який і ваші ж онуки підуть.

Директор Володимир Михайлов лише руками розводить: що поробиш, Міністерство агрополітики своїм наказом заборонило будь-які благодійні видатки. Але люди цього розуміти не хотіли. Вони працюють на підприємстві цілими родинами, живуть поруч із заводом, тож міркували собі: принцип добросусідства між громадою села та підприємством має діяти. Бо виходить, що віддали державному підприємству свої силу та здоров'я, кращі роки, а натомість доводиться цілодобово нюхати неприємний запах відходів виробництва — барди, який висів над селом, досягав і міста Кам'янець-Подільського, куди їздять тисячі туристів. Барда витікала з відстійників, нищила поля фермерів. На захист довжичан свого часу виступила й наша газета. І от, повертаючись до надрукованого, розповімо, як спиртовий бізнес у Довжку стає соціально відповідальним.

Відтоді, як у Довжоцького спиртзаводу з'явилися партнери з Дніпропетровська — корпорація «Укрхімекспорт» та науково-виробниче підприємство «Поліпром», не тільки для старої гуральні, а й для великої громади села відкрилися гарні перспективи. Індустріальний Схід прийшов на допомогу. Перш за все взялися за модернізацію виробництва. Це в 2006 році дало потужне зростання випуску продукції — на 36,7 відсотка, порівняно з 2005-м. Далі зо-

середилися на вирішенні складної екологічної проблеми — відведення барди подалі від села. Старий трубопровід, прокладений на поверхні землі, часто то пошкоджувався сільськогосподарською технікою, а то й просто іржавів, ставав дрявим від часу. Директор «Укрхімекспорту» Ілля Бельков знайшов потрібні труби вдома, в Дніпропетровську, на підприємстві «Аква-холдинг». Такі, щоб могли служити не менше ста років, не замерзали, не рвалися. Кожну хвилину трубопровід-«рятивник» може викачати понад кубометр барди, це більше, ніж за такий же час викидає сам завод. При виготовленні проекту вирішили

вивести барду за сім кілометрів від Довжка, на ділянку, що не має сільськогосподарської цінності. Але і її після розливу мають окультивувати. У полі з'явився вагончик, в якому цілодобово чергують робітники контрольного поста. Удень вони розкопують канавки, щоб барда не збиралася в одному місці. Тим часом на старих бардополях теж кипить робота. Тут діє підстанція. «Ставки» викачують, осушують та очищують від намулу. Поки що вони потрібні, бо ж барда йде гаряча. Але слід шукати такого вирішення, щоб у цих емкостях узагалі не було потреби, або ж навіть перетворити зло на користь: виробляти з барди біогаз. Така перспектива, кажуть на заводі, реальна. Тоді чималу місцину можна облагородити, озеленити, поруч он яка діброва гарна шумить, але в ній ніхто не поспішає відпочивати через клятий сморід. А тут можна навіть мотелі збудувати, до міста близько, і панорама на Національний історико-архітектурний заповідник розгортається чудова. Головне — почати...

Люди повірили, що продовження не забариться. Цю думку висловив і сільський голова Олександр Домбровський. Похвалився, що бюджет громади поповнюється головним чином за рахунок заводу. А партнери з Дніпропетровська забезпечують його безперебійну роботу, дбаючи про сировину та реалізацію продукції. Голова провів нас до місцевої школи, де з допомогою дніпропетровців та місцевого підприємця Миколи Богданова тепер іде будівництво стадіону. Футбольне поле зі спеціальним газонним покриттям послужить не тільки школярам, а й усьому району. Футбольну команду «Левада» започаткував Микола Богданов, але самому йому утримати її було нелегко, тож приєдналися дніпропетровські партнери. «Левада» чудово рекламує торгіву марку «Змій Горинич» (промислові дріжджі Довжоцького спиртзаводу з такою назвою мають в Україні чималий попит). Завдяки партнерам «левадівці» влаштували свято для вболівальників під час товариського матчу з ветеранами «Дніпра», що спеціально приїхали на гостину в Кам'янець. Новий стадіон планують завершити до свята села Довжок у вересні.

Уже кілька років поспіль у місті та районі за підтримки заводу та його партнерів із Дніпропетровська проводяться оригінальний конкурс дитячої творчості «Змій Горинич», в якому завше бере участь до трьох сотень юних талантів. І всі отримують подарунки!

На порозі Довжоцької школи нас зустрічає директор Галина Мадич, яка оповідає гарну новину: дитячий вокально-хореографічний колектив «Світанок» та його керівника Жанну Випасняк запрошено на престижний конкурс «Сім-сім», і поїздка стала

реальністю. Знову ж таки, завдяки «Укрхімекспорту» та «Поліпрому». А заключний етап «Сім-сіму» відбувається в Нью-Йорку. От як учні виграють! Благодійники запевнили, що не залишать і тоді цей чудовий ансамбль без уваги. Про нього не лише в області та Україні знають, а головне, що «Світанок» — безвідмовний учасник усіх заводських урочистостей.

Ось так, на прикладі старого заводу, можна простежити, як розвинулася співпраця Сходу та Заходу нашої держави, від виробництва до соціальних проєктів, як тісно пов'язана доля українців, де вони не мешкали б.

Коли відзначали 110-ту річницю Довжоцького спиртового, завідувачка місцевого дитячого садка Людмила Желізняк звернулася до заводчан та гостей з поетичним привітанням. Коли ж прочитала рядки: «Не забувайте про садок, своїх онуків і діток», дніпропетровці щиро розсміялися. А тепер допомагають і садку «Веселка». Старі приміщення завдяки фінансовій підтримці благодійників нині оновлено, відремонтовано, харчування покращено, а це дасть змогу під час оздоровчого сезону зміцнити здоров'я більшості кількості вихованців, та ще й узяти на літо до себе випускників, котрі восени підуть у перший клас. Людмила Францівна вважає, що краще сільським дітям відвідувати свій садочок, ніж їхати за 11 кілометрів до міста, паритися та тіснитися в громадському транспорті. До того ж, тут усе — як дома в матусі, що завше при анкетуванні високо оцінюють батьки.

Віра ШПИЛЬОВА.
Хмельницька область.
На знімку: ці діти — майбутні робітники заводу.

Фото автора.

Перший земельний конкурс — грудкою

■ АНОМАЛІЇ
«Тільки я можу судити про колір, — ска-
зав дальтонік, — бо я неупереджений».
Веслав БРУДЗИНЬСЬКИЙ.
Чи не такі неупереджені «дальтоніки» засі-
дають в інвестиційно-конкурсній комісії місь-
кради з підготовки і проведення конкурсів із про-
дажу земельних ділянок і передачі їх в оренду.
Здавалося, немає нічого простішого — перемо-
жець конкурсу той, хто більше запропонує місь-
кій громаді.

Але, судячи з результатів першого конкурсу,
він виявився земельною грудкою. Члени комісії, а
це депутати і фахівці міськвиконкому, не в ла-
дах, гадаю, не тільки зі здоровим глуздом, ло-
гікою, а й арифметикою. Вони не зуміли відрізни-
ти, образно кажучи, плюса від мінуса.

Помиляйся колективно!
Немає помилки більш тяжкої за наслідка-
ми, ніж колективна. Її непросто виправити, за
неї немає з кого спитати. Я свідомо називаю
рішення конкурсної комісії від 11.04.07 р. про-
махом.

Маю факт: семеро з десяти членів колек-
тивного органу «переможцем конкурсу на зе-
мельну ділянку на розі вулиць 206-й дивізії та
Енергетиків площею 1,5 га для розміщення
ринково-торгового комплексу» назвали дочір-
не підприємство «Буд-Маркет Груп». Ті, хто
проголосували «за», відзначили «соціальну
привабливість» проекту киян. У чому вона?
«Буд-Маркет Груп» зобов’язалося на місці
пустиря звести двоповерховий торговий об’єкт
на 180 робочих місць, внести у фонд розвитку
міста 170 тис. грн. пайового внеску, щорічно
платити 28,8 тис. грн. орендної плати; упоряд-
кувати територію, надати пільги торговельни-
кам тощо.
Іхній конкурент ТОВ «Торговий дім «Азбу-
ка будівельника» запропонував, на мій погляд,
фінансово більш змістовніший проект.
Міркуюте самі. Товариство має намір побу-
дувати **триповерхове** приміщення, внести в
бюджет міста **200 тис. грн.**, щорічно платити **36
тис. грн.** за оренду; відкрити **250** нових робо-
чих місць. Зрозуміло, за ними благоустрій те-
риторії, водовідведення, стоянка для машин —
одне слово, усі роботи, передбачені умовами
конкурсу. Плюс відпрацьована й успішно дію-
ча вже не один рік у ТОВ система пільг...
То чії пропозиції «соціально привабливі-
ші», запитують городяни, дотепер дивуючись і
співчуваючи «дальтонікам», які не мають хис-
ту аналізувати і додавати.
Ще Демокріт казав: «Причина помилки —
незнання кращого». Членів комісії міськради
важко запідозрити у непоінформованості. Біз-

нес-пропозиції були оприлюднені на відкри-
тому засіданні, і навіть прибиральнича баба
Дуся вловила, з кого можна більше «викачати»
інвестиційних гривень. Яким же було її здиву-
вання, коли, порадившись 40 хвилин за зачи-
неними дверима, голова комісії Григорій Та-
нана оголосив вердикт: земельку в оренду на
три роки віддати тому, хто запропонував за неї
менше.

Абикому, тільки не «Азбуці»?

Рішенню сімох, не менше баби Дусі, здиву-
вався міський голова Василь Коломієць. Адже
земельні конкурси задумані «з метою впровад-
ження в Каневі механізму надання земельних
ділянок на засадах змагальності, забезпечення
ефективного використання землі, залучення
додаткових засобів для реалізації міських
програм соціально-економічного розвитку». Що
скажуть виборці, довідавшись про таку
«ефективність»?
Василь Коломієць, напевно, мав законні
підстави не виносити рішення комісії на се-
сію. Але обговорення все-таки відбулося. І де-
путати затвердили протокол комісії, визнавши
тим самим переможцем «Буд-Маркет Груп». Я
слухав аудіозапис сесії і вважаю, що на народ-
них обранців, м’яко кажучи, діяли психологіч-
но.

Мене здивувало пояснення Танана, котрий
аргументував рішення комісії тим, що один із
засновників ТОВ «Торговий дім «Азбука буді-
вельників» є «Канівбуд», який 15 років (!) то-
му не так щось будував і нині не на висоті. А
ще товариство не підтвердило в бізнес-пропо-
зиціях готовність зареєструватися в Каневі і,
відповідно, платити податки місту.
По-перше, зазначу справедливості заради,
про реєстрацію в оприлюднених умовах кон-
курсу — жодного слова.
По-друге, не знаю, чи був на зведенні бу-
динку, який буде «Канівбуд», голова і Тана-
на, а я був і свідчу: роботи на ньому видно не-
озброєним оком навіть «дальтоніку».
По-третє, при чому теща, якщо її дочка си-
на зятю не народжує? Виходить, давні «гріхи»
будівельників «Азбуки» у рай не пускають?
У відповідь на ці запитання Василь Коломі-
єць запевняв мене, що міська влада вкрай за-
цікавлена в розвитку власної будівельної бази,
у збільшенні робочих місць, поповненні міс-
цевого бюджету...
— Але я не можу, самі розумієте, впливати
на колективне рішення, — розводив руками
голова.
А на поведінку депутатів у сесійному залі?
Адже вони, судячи з аудіозапису, «додавлюва-

ли» інвестора-переможця, випрошуючи, вима-
гаючи «підкинути» грошенят уже не в рамках
конкурсу, що відбувся, а у вигляді добродій-
ності. На дах школи №3, наприклад.
Представник «Буд-Маркет Груп» пообіцяв
депутатам у відповідь на цей «м’який натиск»: ремонт покрівлі можливий, але щоб остаточно
визначитися, я маю відправити групу будівель-
ників — обрахуємо все і потім озвучимо суму
і терміни робіт.
Це, мабуть, остаточно підкупило навіть
критично налаштованих депутатів...
... У школі №3, де я із задоволенням пос-
пілкувався з директором, про наміри доброго
дядька знають. Але ніхто туди не приїжджав,
не обміряв і не обраховував...

Поспішили і насмішили

Помилки часто стають звичкою. Хочеться
вірити, рішення комісії не було продовженням
ляпсусів, породжених під час підготовки до
конкурсу. Його організатори, на думку конку-
рентів з ТОВ, припустилися дещо серйозніших
помилоч, які їхні юристи кваліфікують як гру-
бі порушення законодавства.
Скажімо, інформація про проведення кон-
курсу була опублікована пізніше передбачених
30 календарних днів. Помилки припустилися,
не вказавши в оголошенні початкового розмі-
ру річної орендної плати. У ньому не було гра-
фіка роботи організатора конкурсу і, нарешті,
не вказувалася сума реєстраційного внеску.
Ці чотири помилки можна списати на не-
досвідченість «пекарів» першого земельного
млинця? За наявності в апараті міської влади
кваліфікованого юриста? А згадаймо, що ро-
бить запеклий бюрократ, котрий одержав не-
правильно оформлену заяву від малограмотного
громадянина. Залишає без уваги чи, у ліпшо-
му разі, обмежується відпискою.
Складається враження, що організатори
конкурсу дуже поспішали його провести. Пос-
пішили і, виходить, насмішили. У поспіху во-
ни, імовірно, не мали можливості переконатися
в правильності реквізитних даних «Буд-
Маркет Груп». У мене така потреба виникла. Я
поїхав за адресою, зазначеною в документах
підприємства, щоб запитати у керівництва, чи
готове воно допомогти чудесній школі з пла-
кучим дахом. Довго ходив приміщеннями ве-
ликого двоповерхового будинку, але потенцій-
них інвесторів не знайшов. Зустрів підприєм-
ця, котрий повідомив, що зазначене підприє-
мство розташоване зовсім в іншому районі.

Цього разу без коментарів.
Іван ІЛЛЯШ.

Черкаська область.

Матеріали для будівництва хати сім’я вінничан зібрала на місці скидання будівельних відходів

■ УРОКИ ВИЖИВАННЯ
(Початок на 8-й стор.).

Масмо три хати, а жити ніде

Раніше ця сім’я жила, як вони ка-
жуть, на поверсі. У багатоповерховому
будинку мали однокімнатну квартиру.
Але мріяли про індивідуальне помеш-
кання. Коли дізналися, що в Немирів-
ському районі продаються недобудовані
будинки (їх зводили для переселенців із
зони ЧАЕС), наважилися на рішучий
крок. Продали квартиру, а за вторговані
кошти придбали у згаданому районі, в
селі Нові Обіходи, одразу три недобудо-
вані оселі — для себе і для дітей. Споді-
валися, що зможуть довести їх до пуття.
Але звести кінці з кінцями ніяк не вда-
валося. Левова частка витрат ішла на ліки
й лікування. Як і в сина, погіршило-

ся здоров’я в матері, почав хворіти бать-
ко. Словом, не так сталося, як гадалося.
Готові були продати один або й два бу-
динки, проте покупки на них не знахо-
дяться дотепер.
Єдине, що використовували сповна
можливості земельних ділянок. Одного
року виростили тонну динь, згадає пані
Діана. Продали. Так само вирощують
капусту на продаж. Мають вдосталь ово-
чів, картоплю. Однієї весни задумали
купити маленьких курчат. А з грішми —
скрута. То збирали в лісі квіти, виходи-
ли на трасу продавали і за вторговані
гроші придбали живність.
Сім’я Діани й Володимира заслуговує
на повагу вже тим, що не опустила руки
від безвиході. У них справді можна пов-
читися, як видряпуватися із скрути.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.
На знімку: оцю гору цегли Діана й
Володимир перевезли власними руками.
Фото автора.

ІНСТИТУТ ЗАКОНОДАВСТВА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ
оголошує прийом до докторантури на 2007 рік
з таких спеціальностей:
юридичні:
- 12.00.02 - конституційне право;
- 12.00.07 - адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право;
економічні:
- 08.00.03 - економіка та управління національним господарством
Заяви і документи про прийом до докторантури подаються з 2 вересня по 30 вересня 2007 року.
Співбесіда до докторантури проводиться з 1 по 31 жовтня 2007 року.
Зарахування до докторантури з 1 листопада 2007 року.
Особам, що бажають подати документи для навчання в докторантурі, необхідно прой-
ти співбесіду з керівництвом Інституту законодавства Верховної Ради України.
Документи (для вступу до докторантури).
1. Заява (на ім’я директора Інституту про прийом до докторантури).
2. Особовий листок по обліку кадрів та автобіографію.
3. 4 фотокартки 3х4.
4. Медична довідка за формою 286 - у.
5. Копія диплома про закінчення вищого навчального закладу.
6. Направлення підприємства чи установи
7. Копія диплома кандидата наук та автореферат дисертації на здобуття наукового сту-
пеня кандидата наук.
8. Список наукових праць.
Навчання відбувається на умовах контракту.
В Інституті законодавства Верховної Ради України діють спеціалізовані вчені ради по
захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора (кандидата) наук.
Документи приймаються за адресою: 04053, м. Київ, провулок Несторівський, 4, к. 401.
Телефони для довідок: 235 - 96 - 01; 235 - 96 - 03; 235 - 96 - 05.

ІНСТИТУТ ЗАКОНОДАВСТВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ
оголошує прийом до аспірантури на 2007 рік
з таких спеціальностей:
юридичні:
- 12.00.01 - теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень;
- 12.00.02 - конституційне право;
- 12.00.07 - адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право;
- 12.00.11 - міжнародне право.
економічні:
- 08.00.03 - економіка та управління національним господарством;
державного управління:
- 25.00.01 - теорія та історія державного управління;
- 25.00.03 - державна служба.
Заяви і документи про прийом до аспірантури подаються з 2 вересня по 30 вересня 2007 року.
Вступні іспити до аспірантури проводяться з 1 по 31 жовтня 2007 року.
Зарахування до аспірантури з 1 листопада 2007 року.
Особам, що бажають подати документи для навчання в аспірантурі, необхідно пройти співбесіду з
керівництвом Інституту законодавства Верховної Ради України.
Документи (для вступу до аспірантури).
1. Заява (на ім’я директора Інституту про прийом до аспірантури).
2. Особовий листок по обліку кадрів та автобіографію.
3. 4 фотокартки 3х4.
4. Медична довідка за формою 286 - у.
5. Копія диплома про закінчення вищого навчального закладу та залікові відомості і наявність квалі-
фікації спеціаліста, магістра.
6. Посвідчення про складання кандидатських іспитів (для тих, хто їх склав).
7. Рекомендація вищого навчального закладу.
8. Направлення підприємства чи установи.
9. Список наукових праць. Особи, які не мають опублікованих наукових праць, подають доповіді
(реферати) з обраної спеціальності.
Навчання відбувається на умовах контракту.
В Інституті законодавства Верховної Ради України діють спеціалізовані вчені ради по захисту ди-
сертацій на здобуття наукового ступеня доктора (кандидата) наук.
Документи приймаються за адресою:
04053, м. Київ, провулок Несторівський, 4, к. 401.
Телефони для довідок: 235 - 96 - 01; 235 - 96 - 03; 235 - 96 - 05.

Сьогодні столична галерея «Колекція» відзначить першу річницю свого існування фестивалем Bloomsday-Київ

■ КАЛЕНДАР

«ГОРЯТЬ В ДУШАХ ПОЕТІВ ОГНІ...»

15 червня — 105 років від дня народження відомої української поетеси Наталі Лівицької-Холодної

Доля їй відміряла довгий, тернистий, встелений квітами поезії шлях. Народжена 1902 року на хуторі поблизу старовинного містечка Гельм'язів (нині Золотоніського району Черкащини), вона померла на 104-му році життя в Канаді.

А починався світанок її життя в тихому родинному колі, де завжди лунали Тарасові рядки і народна пісня. Це тоді, «під вербою похилою», народився перший Наталин вірш. Батьки май-

бутньої поетеси підтримали потяг доньки до літератури. Перед талановитою дівчиною відкривався шлях до навчання у київському університеті, однак українська історія стрімко повернула річку життя не лише Наталі Лівицької, а цілого покоління патріотів. Її батько, один з чільних діячів Української революції, наступник Головного отамана Симона Петлюри, змушений був емігрувати і на чужині стати президентом УНР в екзилі.

Сталося це у 1920 році. Вісімнадцятирічна Наталя ще не знала, що прощається з рідною землею назавжди, що відтепер тільки у снах і віршах приходитимуть до неї річка Золотоношка і калинові гаї, бабусина біла хата і мальви на причілку...

У Варшаві Наталя Лівицька закінчує університет і одружується з художником Петром Холодним. Згодом подружжя переїжджає до Праги, де у той час перебував цвіт нашої творчої інтелігенції —Євген Маланюк, Олег Ольжич, Олена Теліга, Юрій Липа. Першу збірку Лівицької-Холодної «Вогонь і попіл», яка побачила світ у 1934 році, «празька група» зустріла дуже прихильно. Наталина лірика привернула увагу самого Євгена Маланюка. Він назвав молоду поетесу «маленьким чудом».

Друга збірка «Сім літер» (1937) позначена громадянським змужнінням автора, патріотичною наснагою, експресією особистої драми:

*Сім літер, що палають в слові Україна
Сім літер, що вогнем лягли на Монпарнас,
І сім зрадливих кулі на вулиці Расіна —
Призначення, мemento і святий наказ.*

Після Другої світової війни Наталя Лівицька-Холодна з чоловіком переїжджають до США. Поетесі доводиться працювати на фабриці, опікуватися старими і хворими батьками. Друга половина її життя переповнена «питвом гіркого келиха болю», однак, у поезії вона досягає глибини образності та витонченої досконалості. Це був, за словами Юрія Шереха, «справжній вибух таланту».

Крім трьох поетичних збірок того періоду «На грані» (1967), «Перекотиполе» (1976), «Остання дія» (1985), Наталя Лівицька-Холодна написала біографічну розповідь про Тараса Шевченка «Шлях Велетня». Це видання стало значним внеском у шевченкіану і допомогло поетесі у педагогічній роботі: 12 літ вона викладала українську мову і літературу у Школі українознавства, редагувала журнал Союзу Українок Америки «Наше життя».

Глибоку осінь свого життєвого шляху Лівицька-Холодна провела у Канаді, у родині своєї доньки. Після смерті чоловіка і брата Миколи Лівицького, президента УНР в екзилі, поетеса відчувала душевну спустошеність і духовну самоту. Та все-таки вірші цього періоду позначені вищими за життя значеннями: «Поезія — це згоряння... горять в душах поетів огні, огні вічні».

До кінця днів Наталя Лівицька-Холодна підтримувала зв'язок з улюбленим краєм. Вона листувалася з учителем-краєзнавцем з Гельм'язева Павлом Терентійовичем Германом. Нині у сільському краєзнавчому музеї та у місцевій школі є куточки, присвячені життю і творчості землячки.

Черкаська область.

На знімку: Наталя Лівицька-Холодна.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Фото з архіву автора.

Наступного вівторка в Національній філармонії України — презентація книжки «Гмиря і Шостакович», де є багато раніше невідомих рукописів великого співака Бориса ГМИРІ (на знімку)

Повернення із небуття

Галичина відзначає Рік Йоана Георга Пінзеля

У рамках відзначення Року Йоана Георга Пінзеля відбулася зустріч голів Івано-Франківської, Львівської і Тернопільської облрад, а також міських голів трьох обласних центрів. Голова Івано-Франківської облради Ігор Олійник назвав цю зустріч другим етапом, бо раніше зібрання такого високого рівня проводилося у Львові, а наступне буде в Тернополі.

Учасники зустрічі, мистецтвознавці, художники, журналісти, музейні працівники, поінформували, що зроблено в їхніх областях для популяризації творчості визначного скульптора XVIII століття. Ігор Олійник підкреслив, що Пінзелем нині цікавляться в Європі. Там називають скульптора другим Мікеланджело і намагаються розгадати таємницю його життя і творчості. Поки що тут небагато здобутків. Досі невідомо, хто такий Пінзель, звідки родом, як опинився в Галичині, де навчався, як і коли закінчив своє життя. Мистецтвознавці намагаються облікувати всі знайдені в Західній Україні його твори. Редактор культурологічного журналу «І» Ірина Магдиш презентувала прикарпатцям збірку виданий перший в Україні альбом Пінзеля, де зафіксовано всі відомі 62 роботи майстра, з яких близько 40 належать Львівській галереї мистецтв, 15 — Тернопільському краєзнавчому музею, 6 — Івано-Франківському художньому музею. Альбом уже встиг побувати на Міжнародній книжковій виставці у Варшаві, де свій альбом

«Єжи Пінзель» демонстрували поляки.

Наш альбом лише йде до людей. Його собівартість — 200 тисяч доларів, а орієнтовна ціна екземпляра становить 200 гривень. Фахівці кажуть, що ця розкіш варта таких грошей. «Поляки більш як п'ять років говорили про видання свого альбому. А ми зробили свій менш як за рік і на кращому рівні», — зауважив голова Львівської облради Мирослав Сенік. Він також запропонував створити постійну Галицьку консультативну раду, яка допомагала б ефективніше використовувати мистецьку спадщину Пінзеля для зацікавлення туристів. Відомий культуролог зі Львова Тарас Возняк розповів, що львів'яни хочуть сформувати потужну виставку всіх відомих робіт Пінзеля і показати її в Києві, Петербурзі, Кракові — містах, де нині цікавляться спадщиною митця. Він запевнив, що Музей Пінзеля у Львові не буде «складом мертвих речей», тут проводитимуть різні мистецькі акції, зокрема — театралізовану презентацію альбому.

Львів'яни вже випустили путівники, присвячені Пінзелю, поштові конверти, календарі. А тернополяни реконструюють Бучацьку ратушу, над оздобленням якої працював маєстро. До Бучача його запросив староста Микола Потоцький, який надав митцю повну творчу свободу. Для цього містечка Пінзель створив одні з найкращих своїх робіт. Голова Тернопільської облради Михайло Миколенко розповів, що облрада розробила низку заходів, зокрема щодо вивчен-

ня школи Пінзеля. Це дало перші результати. У селі Товстолуг Тернопільського району виявлено дві скульптури, що, на думку тернопільських знавців, належать до школи Пінзеля.

А прикарпатці запросили гостей оглянути шість робіт майстра, виставлених в Івано-Франківському художньому музеї: трьох ангелів, торс архангела Михайла, скульптуру Ісуса Христа «Добрий пастир» і декоративну деталь до іконостаса. Ці роботи потрапили до музею з Городенки, з костелу Місіонерів. У цьому містечку Пінзель

створив чимало шедеврів. Їх показав учасникам зустрічі місцевий краєзнавець Роман Смеречанський — у греко-католицькій церкві Успіння Божої Матері та костелі Непорочного Зачаття Діви Марії. З робіт великого маєстро донині вціліло лише декілька: 13 триметрових фігур з 18 учні ПТУ колись порізали на дрова! А з 200 голівок ангелів, що прикрашали ці храми, вціліло лише шість.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Репродукція розп'яття роботи Пінзеля (близько 1760 р.).

Чи важко бути зіркою?

...Про маленьке село Клименки, що за десяток кілометрів від Полтави, чув, певне, й не кожен житель обласного центру. Однак після Євробачення воно одразу стало знаменитим, адже саме тут живе людина, дякуючи якій і з'явилася на світ Верка Сердючка. Точніше, маленький Андрійко, прізвище якого тепер і далеко за межами Полтавщини знають усі.

— А не підкажете, де живе мати Андрія Данилка? — запитую у жінки поблизу першої сільської хати. Та лише здивовано стенає плечима: «А хто це?». Доводиться перерозувати запитання.

— А-а, Верка Сердючка! — посміхається жіночка. — Тоді вам о-он туди...

Біля непримітної хатини зі стареньким парканчиком мене наздоганяють і журналісти місцевої телекомпанії, які теж вийшли «на слід». А впізнати матір Андрія Данилка неважко: вони й справді дуже схожі. Втім, сама Світлана Іванівна (певне, слі-

дуючи настановам сина) до журналістів ставиться доволі «підозріло»: ні давати інтерв'ю, ні тим паче фотографуватися вона спершу не погодилася. Умовили... Однак лише поговорити і ніяких «фотосесій».

Загалом Світлана Іванівна — жінка проста і привітна, а у свої сімдесят виглядає молодшою. Може, тому, що, як зізналася сама, уже близько 20 років живе на землі — в тихому затишному селі за десяток кілометрів від Полтави, жителям якої Світлана Іванівна досі себе вважає.

А колись сім'я мешкала

в маленькій однокімнатній квартирі площею... 11 квадратних метрів, яку жінка одержала, працюючи на військовому заводі в Полтаві. Та невдовзі донька вийшла заміж, народила дитину... Ось тоді Світлана Іванівна з неповнолітнім Андрієм і переїхала до Клименків. Нелегко довелося втягуватися в сільське життя-буття, але, як кажуть, життя навчить. День за днем, рік за роком — і стала Світлана Іванівна «повноцінною» селянкою: й господарство тримає, й город має, і навіть досі сама косить траву.

— Іншого виходу немає, адже в селі практично не лишилося чоловіків — нікому допомогти навіть за гроші, — журиться Світлана Іванівна.

Переїхавши до села, прописала Світлана Іванівна тут і сина. А от коли настала черга отримувати

паспорт, той ледь не скандал влаштував: «Навіщо мені сільська прописка?». І змушена була мати добиватися через міськвиконком, аби залишили Андрієві «городську печатку» в паспорті.

...Моя співрозмовниця по-сільському запнута хустинкою, поверх кофти фартух, а на ногах гумові черевики... Хто б міг подумати, що перед нами мати людини, яку знають на шостій частині території планети, а тепер ще й в Європі!

Та коли мова знову заходить про фотознімок, Світлана Іванівна вкотре протестує:

— Фотографуйте, що хочете, але не мене — моїх собак, косу, якою я кошу траву, недобудовану літню кухню, хату... Хай хоч у газеті Андрій побачить, що його гроші ми використовуємо за приз-

Тарас Бульба на Буковині

(Початок на 1-й стор.).

Окремі сцени знімають у Кармелюковій фортеці Кам'янець-Подільського, далі поїдуть до Києва, Варшави та Петербурга. Роль Тараса Бульби режисер віддав Богдану Ступці, задіяний у фільмі і його син Остап, а ще роль отамана Мусія Шила виконує Михайло Боярський. Бортко дуже суворо ставиться і до масовки козаків та ляхів, ролі яких виконують буковинці з навколишніх сіл та інші бажаючі, не менш вимогливий він і до кінозірок. Наприклад, Ступці довелося у 30-градусну спеку близько десяти разів дублювати поєдинок з поляками, які брали його у полон. Боярського режисер змусив під зливою шість разів по-юначому вискакувати на коня. У зйомках батальних сцен беруть участь більш як тисяча піших вояків, у сценах за участі кінноти задіяно 200 вершників.

На околиці села Рашків з видом на Дністер збудували садибу Бульби з дотриманням історичної точності, там — криниця з журавлем, вітряний млин, лазня, стайня, стодола тощо. Завершити зйомки Володимир Бортко планує у лютому наступного року. Стрічку присвятив пам'яті Олександра Довженка і попри не дуже солідний бюджет наполягає на дублюванні фільму українською. Учасники масовки тим часом отримують по 40 гривень на день. Недорого нині козацтво.

Сергій СУЛИМА.

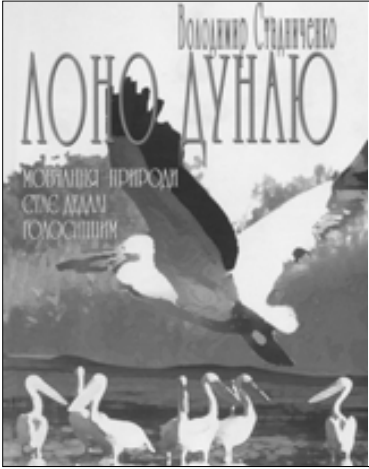
Фото Віктора ЮСОВА.

Дунай як оселя душі

Мабуть, кожен журналіст зі стажем міг би видати книжку. А тим паче, якщо цей журналіст свого часу був народним депутатом і завів чимало знайомств у діловому світі. Саме так часто й видаються книжки — для себе та своїх знайомих. Але книжка, яку написав журналіст і колишній депутат Володимир Стадніченко, — особлива!

Людина і природа. На цю тему написано так багато (і часто — так нецікаво), що всі вже трохи втомилися про це читати, цікавіше дізнатися, що нового в парламенті чи у приватному житті когось із відомих людей. Але ж насправді ніщо так не милує око, як якась квітка, що своїм ароматом ніби нагадує, хто ти є і де твій дім. Саме на українській землі зосереджена уся краса, а, відповідно, і сила. Ми — ті щасливі власники найзатишнішого дому на Землі, тільки не навчилися господарювати в ньому.

Книга Володимира Стадніченка «Лоно Дунаю» створена з метою повернути людину до її

природного дому. Увага автора зосереджена на природі й людях Дунайського заповідника.

Спершу ця книжка здається аж надто красивою для того, щоб бути корисною. Чудовий крейдяний папір і десятки унікальних кольорових фотографій, зроблених Василем Климовим. Це цілий фотоальбом, яким можна милуватися, не особливо вчитуючись у текст. Але коли все-таки починаєш

читати, розумієш: що книжку зроблено не лише «для краси».

Якщо хочете, це видання — ще й про подвижницьку, часом тяжку, працю, а не лише про «відпочинок на лоні». Чимало сторінок присвячено дунайським егерям.

Службу охорони Дунайського заповідника очолює кандидат історичних наук Василь Федоренко. Він присвятив життя природі, збереженню її ресурсів і тваринного господарства. В охоронній службі — 16 егерів. Щодня вони спостерігають за поведінкою тварин і птахів, дивляться, щоб бракон'єри не зашкодили природному фондові Дунайського заповідника. Один із працівників служби охорони, Василь Силарін, почав працювати тут ще коли й заповідника не було. Ночували в човнах, умови для життя були нестерпні — але вистояли. Це вже потім на допомогу прийшло природоохоронне законодавство. Сторінки, присвячені цьому, заслуговують на увагу, адже автор — професійний законодавець.

А ось інша тема — будівництво судноплавного шляху Дунай—Чорне море. Це передбачало поділ Дунайського заповідника навпіл, що завдало б значної шкоди флорі та фауні краю, де зосереджено рідкісні й зникаючі види тваринного і рослинного світу.

Ну, і тема, без якої ця книжка втратила б привабливість для більшості читачів, — екологічний туризм на заповідному Дунаї. Такий туризм тут добре прижився і розвивається. Створено спеціальні умови для кемпінгу або для зручнішого розміщення в готелі. Пропонують прогулянки лісом, луками, плавання на каное. Дозволяється ловити рибу з дотриманням заповідних норм.

Вочевидь, книга Стадніченка — вагомий внесок саме в екологічний туризм! Прочитаєш її — і сам захочеш на Дунай! І трохи заздриш авторові, бо він там — як удома. Його мала батьківщина — степова Полтавщина, але Дунай — дім його душі.

Анна МЕТЕНКО.

Кіно і НАТО

Що таке НАТО? І як до нього ставитися? На ці та інші запитання шукатиме відповідь 10-серійний фільм Вадима Кастеллі «НАТО: свій чи чужий?».

Чотири роки тривала підготовка до проекту, потім — кілька місяців зйомок в Україні й у країнах—членах альянсу. Звичайно, проект потребував чималих вкладень. Частина грошей на картину (380 тисяч грн.) виділило Міністерство закордонних справ. Але, за словами Вадима Кастеллі, в договорі, підписаному з МЗС, одним з пунктів було те, що автори не можуть заздалегідь визначити свою позицію у фільмі. Документальний серіал — про те, як люди їздять по Європі, що вони бачать (не в офіційних столицях і туристичних місцях, а в звичайному житті) і щочують у відповідь на запитання: «А що таке НАТО?». Що ж відповіли знімальній групі, дивіться в нічному ефірі каналу «1+1».

Анастасія СВЕТЛОВА.

У чому сила долі

Театр сучасної хореографії «Київ-модерн-балет» уже увійшов до числа «модних».

Авторський метод головного балетмейстера Радуги Поклітару — вільне поєднання всляких стилів від класики до модерну: «Якщо в тебе відсутній табу, твоя палітра стає яскравішою. Це може здатися еkleктикою, але, оперуючи багатьма стилями, я почуваюся по-справжньому вільним».

Він уже заінтригував і шокував київську публіку, проектами «Кармен TV» і «Веронський міф. Шекспірименти». І ось нова сенсація: унікальний арт-проект «Сили долі». Тут класична музика преспекійно вживається з електронним трансом, кітчеве танго — з творами великих Верді і Бойто, а сопрано О. Гребенюк, з'ясовується, цілком сумісне з ультрасучасними хореографічними смаками. А спефекти! Тут вам і літаючі простирадла, що прикривають постільні сцени, і балансування на величезних більйардних кулях, і несамовите скреготіння гуми...

Цей тисяча перший варіант «Дами з камеліями», нещадно експлуатований класиками (а зокрема Верді), демонструє воістину феноменальну живучість старого сюжету. Але не все так просто. І сюжет, нарешті, вивільняється з-під вердієвського преса. І де грань між класикою і модерном? Та й чи потрібна вона?..

Олеся ІВАНІНА.

Відповідь на це запитання знає Світлана Іванівна Волкова — мати Андрія Данилка, з якою зустрівся наш кореспондент

наченням, бо як закінчив школу, то жодного разу так і не з'явився в Клименках. Андрій мене завжди кликав до себе, в Київ. Хотів навіть купити мені квартиру на восьмому поверсі, але що я там робитиму? Сидіти без діла не звика. Та й світу білого не бачитиму, а тут — все своє і поруч. Андрію потрібні оплески, а мені приємно на душі, коли зустрічають... гавканням собаки та гелготінням гуси, а ще є поросята, кури, кізочка...

— Світлано Іванівно, а що ви відчували, коли Євробачення дивилися?

— До мене того вечора теж приїздили кореспонденти, то ми разом дивилися фінальну трансляцію конкурсу. Випили кави, щоб не заснути, а потім відкоркували привезену ними пляшку шампанського. Я щодня молилася за Андрія, просила у Господа, щоб він подарував сину перемогу. Яку газету не візьму, який телеканал не ввімкну, кругом про-

нозують Верці Сердючці перше місце! Після того, як дізналися результати конкурсу, до четвертої ранку ми не спали, обговорювали. На друге місце, чесно кажучи, ми не розраховували.

— А як вам конкурсна пісня Андрія? Чи подобається?

— Відверто кажучи, ця пісня мені не дуже подобається, вона якась незрозуміла, хоч сама по собі весела, «заводна», але я думала, що Андрій її заспіває по-українськи.

— Яке ваше ставлення до сценічного образу Андрія, тобто Верки Сердючки?

— Я не сказала б, що він мені й зараз подобається. Та я пишаюся, що мій син добився такої слави і популярності (до речі, без допомоги батьків). А от перша спідниця (вона була в коричневу клітинку), в якій юна провідниця Верка Сердючка вийшла на сцену, належала мені. Спідниця та була вже стара й поношена, але

Андрій її сам прав та прасував, готуючись до виступу.

— А все-таки, чому Андрій вибрав саме жіночий образ?

— Ну, знаєте, мабуть, тому, що він з дитинства постійно спілкувався та дружив з дівчатами.

— Добре, а скажіть, будь ласка, чи вас не зачіпає те, що Андрій на сцені називає мамою іншу жінку?

— Якби ця жінка мене копіювала, то, звісно, мені було б неприємно. Але вона грає не мене, а матір Верки.

— Ставши зіркою, син дуже змінився?

— Так, звичайно. Він часто буває знервованим, засмуканим... Навіть його водій якось мені казав, що це вже не той Андрій, який був раніше, не такий добрий і спокійний.

— А важко бути матір'ю знаменитості?

— Розумієте, якщо дивитися з одного боку, то для кожної матері успіхи сина — це велика радість, а з другого —

все навпаки. Наприклад, постійна увага до моєї скромної персони з боку журналістів теж не завжди річ приємна. Адже я проста жінка, можливо, десь у чомусь не розбираюсь, не знаю всіх тонкощів справи Андрія, щось не те скажу...

— Багато чуток ходить про те, що Андрій збирається одружуватися...

— Ви знаєте, ще коли він ходив до школи, то казав мені, що одружиться в 27 років. А ось торік відзначив свій 33-й день народження, і я йому згадала ті слова. Знаєте, що відповів? «І в сорок встигну!».

— Дякую за розмову, Світлано Іванівно, щастя вам.

— Вам і вашим читачам теж усього найкращого.

Розмову вів Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

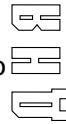
На знімку: ось таке господарство у Світлани Іванівни.

Фото автора.

ЦЬОГО

16 ЧЕРВНЯ

17 червня в Україні утримається спекотна погода. У західних та північних областях, а вдень і на сході України короткочасні дощі, грози; на решті території без опадів. Вітер переважно південно-західний, 5—10 м/с. Температура вночі 16—21°; вдень 29—34°, на заході 23—28°, у південних, східних та більшості центральних областей місцями 35—37°

Пушкін, Лермонтов і тато Карло...

Раніше все було просто й зрозуміло. За радянських часів у нас зазвичай за все відбувалося троє — Пушкін, Лермонтов і тато Карло...

— Це хто таке натворив? Пушкін?
— Та він...
— А виправляти Лермонтов буде?
— А то хто ж!..
— Коли вже ви візьметесь за діло? Може, досить сачкувати — хто за вас робить буде?
— Та що я — тато Карло?!

Правда, інколи й класиків марксизму-ленінізму доводилося підключати. Пригадується, одному колгоспному економістові

доручили підготувати аналіз роботи господарства. Так той обурився:

— Я вам що — Карл Маркс?!

Однак на 16-му році незалежності вже якось незручно валити все на двох російських поетів та італійського столяра. Час би вже підшукати своїх...

— Це ви який дурний закон написали чи Тарас Григорович?

— Тарас Григорович...

Прекрасно!

— Ну й політика у вас!

— Так Тичина ж!.. «Партія веде»!

— А робитиме за вас хто? Шевченко з

Франком?

— Сосюра ще є!

Негаразди в армії? Новобогданівка? Так гетьман Скоропадський же...

З реформами на селі зашилися? Батько Махно винен...

— Ну, а думати, думати хто за вас буде?

— Дак Григорій Савич...

— Який Савич?

— Сковорода — який же ще?!

А скільки ж іще знаменитих людей у запасі! Давайте практикувати — все піде, як по маслу.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ Пояснення юриста

Дозволено все, що дозволяють гроші.

Міркування від зворотного

Судячи з того, що небесну канцелярію не захопили рейдери, ніякого Бога нема.

Таїна

Що наше життя? Дізнаємось, коли помрем.

Громадське харчування

Народ не їсть, народ доїдає.

Один недолік

Наша демократія дуже молода: демократи, обікравши народ, ще не встигли замести за собою сліди.

Є прогрес

У нас іще немає кварталів для бідняків, але вже є райони для мільйонерів.

КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

- ❖ Легше розібратися з усіма, чим у всьому.
- ❖ Гроші люблять тишу, без взаємності.
- ❖ Не можна вимагати від людини більше того, на що вона здатна.
- ❖ Вбиваємо не час, а себе.

- ❖ Стати по-справжньому чистим можна, лише пройшовши через весь бруд людських стосунків.
- ❖ Справа — труба, якщо труба — зліва.
- ❖ Час — поїзд, голова якого — в майбутньому, а хвіст — у минулому.

- ❖ Не за те гроші люблять, що вони не пахнуть.
- ❖ Навчилися виживати самі, то й інших виживати навчимося.
- ❖ До пекла потрапляють тільки за власним бажанням.

Валерій ВОЙЦЕХОВСЬКИЙ.

ДОШКА ПОШАНИ

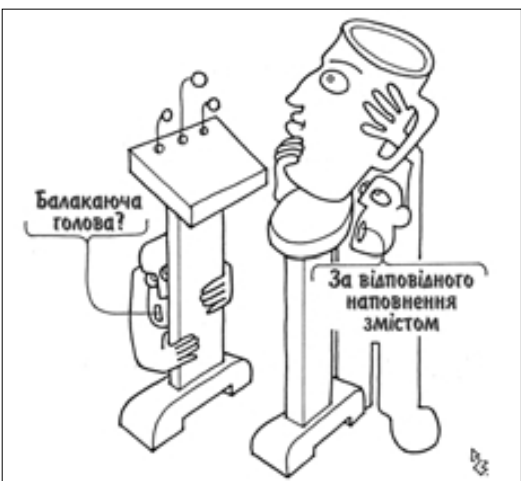
Yesterday tomorrow

Борис Колесников, народний депутат, Партія регіонів:
— Що стосується «роялів у кушах», то, думаю, до парламенту потрапить Луценко. Він зараз розкручений, як Маккартні після «Yesterday». Та він і є yesterday.

Від чергового:
— Ото кумедія буде, коли цей yesterday знову скаже вам з куців: «Хенде хох».

Процес знову пішов

Святослав Піскун, колишній глава Генпрокуратури (про черговий поданий ним до суду позов про нібито незаконність свого звільнення):
— А мені подобається сам процес...

Від чергового:
— Не дивуйтеся, але багатьом дуже сподобався б процес над вами...

Писали й писатимуть

Борис Тарасюк, колишній глава МЗС (про міністра Василя Пушка):
— Вони кажуть, нібито він урятував країну від танків і за це його нібито отруїли. Але слідство показало: ніяких слідів отруєння нема. І після цього всього вони пишуть на парканах «Пушко врятував Україну»!

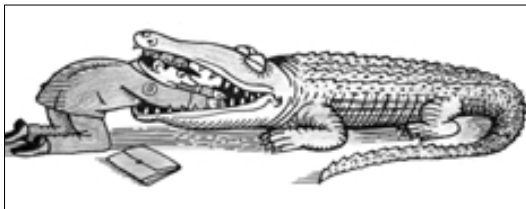
Від чергового:
— Паркани не винні в тім, що на них іноді пишуть!

У кінцевому підсумку

Валерій Гелетей, керівник управління Держохорони:
— Перед Генпрокурором постійно стоїть вибір, який саме стороні передати справу: тій, яка її поховає, чи тій, яка доведе її до кінця.

Від чергового:
— Здається, настав час на Генпрокуратурі змінювати табличку: «Похоронне бюро». Бо ж доля всіх гучних справ одна: або їх поховують, або їм настане кінець.

Крокодилячі сльози

Олександр Баранівський, народний депутат, СПУ:

— Як в Азовському морі не можуть знайти крокодила, так ми не можемо знайти заяву Вінського про складання його повноважень.

Від чергового:
— Ви шукаєте так само обережненько, як і крокодила?..

Гори-гори ясно

Дмитро Табачник, віце-прем'єр-міністр України (натякаючи на Президента):

— Може, було б запозичити іспанські звички часів інквізиції і спалити на багатті тих, хто порушує Конституцію... Персонально.

Від чергового:
— А персонально вас можна було б призначити головним інквізитором? Тоді все буде демократично — колегіально.

А олені краще!

Володимир Олійник, народний депутат, колишній біотівець:

— Бути одночасно в бізнесі й опозиції неможливо. Пріміром, Губський-опозиціонер — це все одно, що негр-оленьяр.

Від чергового:
— Я вам більше скажу: після виборів Губський має намір розводити оленів у Північному Криму, а гарувати біля них, як негри, будуть коаліційно-опозиціонери...

Малюнки
Миколи
КАПУСТИ,
Володимира
ВАСЬКОВЦЕВА,
Олександра
МОНАСТИРСЬКОГО.

Чергував
по
«Куреню»
Віталій
СУДДЯ.

Редактор номера
Віталій СУДДЯ.

Редколегія:
Леонід БРОВЧЕНКО,
Анатолій ГОРЛОВ,
Сергій ДЕМСЬКИЙ,
Віталій ЖЕЖЕРА,
Іван ІЛЛЯШ,
Світлана ПИСАРЕНКО,
Віталій СУДДЯ.

Головний редактор
Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775.
для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік:
для фізичних осіб — 5 грн.
та 3 грн.

для підприємств і організацій — 15 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ТОВ «Преслайн»
вул. Північна, 12
м. Харків

Зам. 9-1-73

БАТ «Видавництво
«Київська правда»
04136, м. Київ,
вул. М. Гребча, 13.
Зам. 2081

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53,
453-44-56;
453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

✉ E-mail: mail@golos.com.ua — загальний

reklama@golos.com.ua — відділ реклами

let@golos.com.ua — відділ листів

foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

